ISSN 1725-5082

Euroopa Liidu Teataja

L 156

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

50. aastakäik

16. juuni 2007

Sisukord

I *EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik*

MÄÄRUSED

★ **Nõukogu määrus (EÜ) nr 671/2007, 11. juuni 2007, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1868/94, millega kehtestatakse kartulitärklise tootmise kvoodisüsteem** 1

Komisjoni määrus (EÜ) nr 672/2007, 15. juuni 2007, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 4

Komisjoni määrus (EÜ) nr 673/2007, 15. juuni 2007, millega määratakse kindlaks suurim toetus koore, või ja kontsentreeritud või puhul määruse (EÜ) nr 1898/2005 II peatükis sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 33. individuaalseks pakkumiskutseks 6

Komisjoni määrus (EÜ) nr 674/2007, 15. juuni 2007, millega määratakse kindlaks teraviljasektori imporditollimaksud alates 16. juunist 2007 7

Komisjoni määrus (EÜ) nr 675/2007, 15. juuni 2007, millega määratakse kindlaks, millises ulatuses võib heaks kiita kvoodinumbrite 09.4195 ja 09.4182 alusel 2007. aasta juuni esimese kümne päeva jooksul esitatud litsentsitaotlused Uus-Meremaa või importimiseks 10

DIREKTIIVID

★ **Nõukogu direktiiv 2007/33/EÜ, 11. juuni 2007, mis käsitleb kartuli-kiduussi tõrjet ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 69/465/EMÜ** 12

II *EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik*

OTSUSED

Komisjon

2007/414/EÜ:

★ **Komisjoni otsus, 21. veebruar 2007, riigiabi C 36/2004 (ex N 220/2004) kohta – Portugal – Välismaiste otseinvesteeringute abi ettevõtjale CORDEX, Companhia Industrial Têxtil S.A.** *(teatavaks tehtud numbri K(2007) 474 all)* [1] 23

[1] EMPs kohaldatav tekst

(Jätkub pöördel)

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

Sisukord (jätkub)

2007/415/EÜ:

★ **Komisjoni otsus, 13. juuni 2007, karbosulfaani nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse kandmata jätmise ja kõnealust toimeainet sisaldavate taimekaitsevahendite lubade tühistamise kohta** *(teatavaks tehtud numbri K(2007) 2463 all)* (1) 28

2007/416/EÜ:

★ **Komisjoni otsus, 13. juuni 2007, karbofuraani nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse kandmata jätmise ja kõnealust toimeainet sisaldavate taimekaitsevahendite lubade tühistamise kohta** *(teatavaks tehtud numbri K(2007) 2467 all)* (1) 30

2007/417/EÜ:

★ **Komisjoni otsus, 13. juuni 2007, diurooni nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse kandmata jätmise ja kõnealust toimeainet sisaldavate taimekaitsevahendite lubade tühistamise kohta** *(teatavaks tehtud numbri K(2007) 2468 all)* (1) 32

2007/418/EÜ:

★ **Komisjoni otsus, 14. juuni 2007, millega moodustatakse Euroopa Liidu keemiatööstuse konkurentsivõime kõrgetasemeline töörühm** 34

LEPINGUD

Nõukogu

★ **Teave Euroopa Ühenduse ja Vene Föderatsiooni vahelise ebaseaduslikult riigis elavate isikute tagasivõtmist käsitleva lepingu jõustumise kohta** 37

Parandused

★ **Euroopa Parlamendi ja Nõukogu 20. detsembri 2006. aasta soovituse 2006/952/EÜ (alaealiste ja inimväärikuse kaitse ning vastulause esitamise õiguse kohta seoses Euroopa audiovisuaalsete ja *online*-teabe teenuste sektori konkurentsivõimega) parandus (ELT L 378, 27.12.2006)** 38

Teade lugejatele (vt tagakaane sisekülge)

ET

(1) EMPs kohaldatav tekst

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 671/2007,

11. juuni 2007,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1868/94, millega kehtestatakse kartulitärklise tootmise kvoodisüsteem

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, [1]

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu määruse (EÜ) nr 1868/94 [2] artikli 2 lõikega 3 on kehtestatud tootjaliikmesriikide kartulitärklise kvoodid 2005/2006. ja 2006/2007. turustusaastaks.

(2) Määruse (EÜ) nr 1868/94 artikli 3 lõike 2 kohaselt jagatakse ühenduses kvoot komisjoni poolt nõukogule esitatud aruande alusel. Nõukogule esitatud aruande kohaselt tuleks tärkliseturu arenguanalüüsis võtta arvesse hiljutist suhkrusektori ühtse turukorralduse reformi. Suhkrureform oleks täielikult kohaldatav siiski etapiviisiliselt üleminekuperioodi jooksul. Kuni selguvad kõnealuse reformi esimesed mõjud kartulitärklise sektorile, tuleks 2006/2007. turustusaasta kvoote pikendada järgmiseks kaheks aastaks.

(3) Tootjaliikmesriigid peaksid jagama oma kvoodi kaheks aastaks kõigi kartulitärklist tootvate ettevõtjate vahel 2006/2007. turustusaasta kvootide alusel.

(4) Need kartulitärklist tootvate ettevõtjate poolt kasutatud kogused, mis ületasid 2006/2007. turustusaastaks eraldatud alamkvoote, tuleb vastavalt määruse (EÜ) nr 1868/94 artikli 6 lõikele 2 2007/2008. turustusaastal maha arvata.

(5) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 1868/94 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1868/94 muudetakse järgmiselt.

1. Artiklid 2 ja 3 asendatakse järgmistega:

„*Artikkel 2*

1. Kartulitärklist tootvatele liikmesriikidele määratakse kvoodid 2007/2008. ja 2008/2009. turustusaastaks vastavalt lisale.

2. Lisas osutatud iga tootjaliikmesriik jagab oma kvoodi 2007/2008. ja 2008/2009. turustusaastaks kartulitärklist tootvate ettevõtjate vahel vastavalt igale ettevõtjale 2006/2007. turustusaastaks eraldatud alamkvoodile, võttes arvesse teise lõigu kohaldamist.

[1] 24. aprilli 2007. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

[2] EÜT L 197, 30.7.1994, lk 4. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 941/2005 (ELT L 159, 22.6.2005, lk 1).

2007/2008. turustusaastaks igale ettevõtjale eraldatud alamkvoote kohandatakse, et võtta vastavalt artikli 6 lõikele 2 arvesse 2006/2007. turustusaasta jooksul kvoote ületanud koguseid.

Artikkel 3

Komisjon esitab nõukogule enne 1. jaanuari 2009 aruande kvoodisüsteemi toimimise kohta ühenduses koos asjakohaste ettepanekutega. Kõnealuses aruandes võetakse arvesse kartulitärklise- ja teraviljatärkliseturgude arengut."

2. Lisa asendatakse käesoleva määruse lisas esitatud tekstiga.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. juulist 2007.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Luxembourg, 11. juuni 2007

Nõukogu nimel
eesistuja
H. SEEHOFER

LISA

„LISA

Kartulitärklise kvoodid 2007/2008. ja 2008/2009. turustusaastaks

(tonnides)

Tšehhi Vabariik	33 660
Taani	168 215
Saksamaa	656 298
Eesti	250
Hispaania	1 943
Prantsusmaa	265 354
Läti	5 778
Leedu	1 211
Madalmaad	507 403
Austria	47 691
Poola	144 985
Slovakkia	729
Soome	53 178
Rootsi	62 066
Kokku	1 948 761”

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 672/2007,

15. juuni 2007,

millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse komisjoni 21. detsembri 1994. aasta määrust (EÜ) nr 3223/94 puu- ja köögivilja impordikorra üksikasjalike eeskirjade kohta, ([1]) eriti selle artikli 4 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruses (EÜ) nr 3223/94 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay vooru tulemustele kriteeriumid, mille alusel komisjon kehtestab kindlad impordiväärtused kolmandatest riikidest importimisel käesoleva määruse lisas sätestatud toodete ja ajavahemike puhul.

(2) Kooskõlas eespool nimetatud kriteeriumidega tuleb kehtestada kindlad impordiväärtused käesoleva määruse lisas sätestatud tasemetel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 3223/94 artiklis 4 osutatud kindlad impordiväärtused kehtestatakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 16. juunil 2007.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. juuni 2007

Komisjoni nimel
põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor
Jean-Luc DEMARTY

([1]) EÜT L 337, 24.12.1994, lk 66. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 386/2005 (ELT L 62, 9.3.2005, lk 3).

LISA

Komisjoni 15. juuni 2007. aasta määrusele, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(EUR/100 kg)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ([1])	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	MA	46,7
	TR	89,0
	ZZ	67,9
0707 00 05	JO	151,2
	TR	94,6
	ZZ	122,9
0709 90 70	TR	95,0
	ZZ	95,0
0805 50 10	AR	51,4
	ZA	64,2
	ZZ	57,8
0808 10 80	AR	92,0
	BR	82,0
	CL	93,2
	CN	94,6
	NZ	99,4
	US	101,5
	ZA	97,0
	ZZ	94,2
0809 10 00	IL	156,1
	TR	217,4
	ZZ	186,8
0809 20 95	TR	287,0
	US	329,7
	ZZ	308,4
0809 30 10, 0809 30 90	CL	101,3
	US	206,5
	ZA	88,3
	ZZ	132,0
0809 40 05	CL	134,4
	IL	164,9
	ZZ	149,7

([1]) Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ" tähistab „muud päritolu".

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 673/2007,

15. juuni 2007,

millega määratakse kindlaks suurim toetus koore, või ja kontsentreeritud või puhul määruse (EÜ) nr 1898/2005 II peatükis sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 33. individuaalseks pakkumiskutseks

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1255/1999 piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta, [1] eriti selle artiklit 10,

ning arvestades järgmist:

(1) Vastavalt komisjoni 9. novembri 2005. aasta määrusele (EÜ) nr 1898/2005, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1255/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses koore, või ja kontsentreeritud või realiseerimise meetmetega ühenduse turul, [2] võivad sekkumisametid müüa alalise pakkumismenetluse teel teatava koguse nende valduses oleva või sekkumisvarudest ning anda toetust koore, või ja kontsentreeritud või jaoks. Kõnealuse määruse artiklis 25 on sätestatud, et iga individuaalse pakkumiskutse raames saadud pakkumisi silmas pidades kinnitatakse madalaim müügihind või puhul ning suurim toetus koore, või ja kontsentreeritud või puhul. Lisaks sellele on sätestatud, et hind või toetus võib erineda olenevalt või kavandatud kasutusest, selle rasvasisaldusest ja kasutusviisist. Määruse (EÜ) nr 1898/2005 artiklis 28 osutatud töötlemistagatise suurus tuleks vastavalt kindlaks määrata.

(2) Saadud pakkumiste läbivaatamisel selgus, et pakkumist ei peaks jätkama.

(3) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas piima- ja piimatooteturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1898/2005 II peatükis sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 33. individuaalset pakkumiskutset ei jätkata.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 16. juunil 2007.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. juuni 2007

Komisjoni nimel
põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor
Jean-Luc DEMARTY

[1] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 48. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1913/2005 (ELT L 307, 25.11.2005, lk 2).
[2] ELT L 308, 25.11.2005, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2107/2005 (ELT L 337, 22.12.2005, lk 20).

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 674/2007,

15. juuni 2007,

millega määratakse kindlaks teraviljasektori imporditollimaksud alates 16. juunist 2007

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrust (EÜ) nr 1784/2003 teraviljaturu ühise korralduse kohta, ([1])

võttes arvesse komisjoni 28. juuni 1996. aasta määrust (EÜ) nr 1249/96, millega kehtestati nõukogu määruse (EMÜ) nr 1766/92 üksikasjalikud rakenduseeskirjad teraviljasektori imporditollimaksude osas, ([2]) eriti selle artikli 2 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EÜ) nr 1784/2003 artikli 10 lõikega 2 nähakse ette, et CN-koodide 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (kõrgekvaliteediline pehme nisu), 1002, ex 1005 (välja arvatud hübriidseemned) ja ex 1007 (välja arvatud hübriidid seemneks) alla kuuluvate toodete imporditollimaks on võrdne nende toodete suhtes importimisel kehtiva sekkumishinnaga ning seda suurendatakse 55 % võrra, millest arvatakse maha kõnealuse kaubasaadetise suhtes kehtiv CIF-impordihind. See tollimaks ei tohi siiski ületada ühise tollitariifistiku tollimaksumäära.

(2) Määruse (EÜ) nr 1784/2003 artikli 10 lõikega 3 nähakse ette, et nimetatud artikli lõikes 2 osutatud tollimaksu arvutamiseks kehtestatakse kõnealustele toodetele korrapäraste ajavahemike järel tüüpiline CIF-impordihind.

(3) Määruse (EÜ) nr 1249/96 artikli 2 lõike 2 kohaselt on CN-koodide 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (kõrgekvaliteediline pehme nisu), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 ja 1007 00 90 alla kuuluvate toodete imporditollimaksu arvutamiseks kasutatav hind iga päeva tüüpiline CIF-impordihind, mis on kindlaks määratud kõnealuse määruse artiklis 4 ette nähtud korras.

(4) Seepärast tuleks alates 16. juunist 2007 kehtestada imporditollimaksud, mida kohaldatakse uute maksude jõustumiseni,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1784/2003 artikli 10 lõikes 2 osutatud teraviljasektori imporditollimaksud määratakse alates 16. juunist 2007 kindlaks käesoleva määruse I lisas II lisa teabe alusel.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 16. juunil 2007.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. juuni 2007

Komisjoni nimel
põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor
Jean-Luc DEMARTY

([1]) ELT L 270, 21.10.2003, lk 78. Määrust on muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1154/2005 (ELT L 187, 19.7.2005, lk 11).
([2]) EÜT L 161, 29.6.1996, lk 125. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1816/2005 (ELT L 292, 8.11.2005, lk 5).

I LISA

Määruse (EÜ) nr 1784/2003 artikli 10 lõikes 2 loetletud toodete imporditollimaksud, mida kohaldatakse alates 16. juunist 2007

CN-kood	Kaupade kirjeldus	Imporditollimaks (1) (EUR/t)
1001 10 00	Kõva NISU, kõrgekvaliteediline	0,00
	keskmise kvaliteediga	0,00
	madala kvaliteediga	0,00
1001 90 91	Pehme NISU seemneks	0,00
ex 1001 90 99	Pehme NISU, kõrgekvaliteediline, v.a seemneks	0,00
1002 00 00	RUKIS	0,00
1005 10 90	MAIS seemneks, v.a hübriidid	0,00
1005 90 00	MAIS, v.a seemneks (2)	0,00
1007 00 90	TERASORGO, v.a hübriidid seemneks	0,00

(1) Kaupade puhul, mis jõuavad ühendusse Atlandi ookeani või Suessi kanali kaudu, võib importija taotleda määruse (EÜ) nr 1249/96 artikli 2 lõike 4 kohaselt imporditollimaksu vähendamist:

— 3 EUR/t, kui lossimissadam asub Vahemere ääres,

— 2 EUR/t, kui lossimissadam asub Taanis, Eestis, Iirimaal, Lätis, Leedus, Poolas, Soomes, Rootsis, Ühendkuningriigis või Pürenee poolsaare Atlandi ookeani äärsel rannikul.

(2) Importija võib taotleda imporditollimaksu vähendamist ühtse määra alusel 24 eurot tonni kohta, kui on täidetud määruse (EÜ) nr 1249/96 artikli 2 lõikes 5 kehtestatud tingimused.

II LISA

I lisas kehtestatud imporditollimaksude arvutamisel arvestatavad tegurid

1.6.2007–14.6.2007

1. Määruse (EÜ) nr 1249/96 artikli 2 lõike 2 osutatud võrdlusperioodi keskmised:

(EUR/t)

	Pehme nisu (*)	Mais	Kõva nisu, kõrge kvaliteediga	Kõva nisu, keskmise kvaliteediga (**)	Kõva nisu, madala kvaliteediga (***)	Oder
Börs	Minneapolis	Chicago	—	—	—	—
Noteering	164,25	114,42	—	—	—	—
FOB-hind USAs	—	—	180,51	170,51	150,51	151,47
Lahe lisatasu	—	12,63	—	—	—	—
Suure Järvistu lisatasu	10,96	—	—	—	—	—

(*) Lisatasu 14 EUR/t sisse arvestatud (määruse (EÜ) nr 1249/96 artikli 4 lõige 3).
(**) Allahindlus 10 EUR/t (määruse (EÜ) nr 1249/96 artikli 4 lõige 3).
(***) Allahindlus 30 EUR/t (määruse (EÜ) nr 1249/96 artikli 4 lõige 3).

2. Määruse (EÜ) nr 1249/96 artikli 2 lõike 2 osutatud võrdlusperioodi keskmised:

Veokulud: Mehhiko laht–Rotterdam:	36,68 EUR/t
Veokulud: Suur Järvistu–Rotterdam:	36,77 EUR/t

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 675/2007,

15. juuni 2007,

millega määratakse kindlaks, millises ulatuses võib heaks kiita kvoodinumbrite 09.4195 ja 09.4182 alusel 2007. aasta juuni esimese kümne päeva jooksul esitatud litsentsitaotlused Uus-Meremaa või importimiseks

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1255/1999 piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta, [1]

võttes arvesse komisjoni 14. detsembri 2001. aasta määrust (EÜ) nr 2535/2001, millega kehtestatakse komisjoni määruse (EÜ) nr 1255/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses piima ja piimatoodete impordi korra kohaldamise ning tariifikvootide avamisega, [2] eriti selle artikli 35a lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

Impordilitsentsi taotlused, mis ajavahemikus 1.–10. juunini 2007 on esitatud Uus-Meremaa või kohta määruse (EÜ) nr 2535/2001 III lisa A-osas nimetatud kvoodinumbrite 09.4195 ja 09.4182 alusel ja millest on komisjonile teatatud 13. juuniks 2007, ületavad saadaoleva koguse. Seetõttu tuleks taotletud koguste suhtes kindlaks määrata jaotuskoefitsiendid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Impordilitsentsi taotlused, mis vastavalt määrusele (EÜ) nr 2535/2001 on 1.–10. juunini 2007 esitatud Uus-Meremaalt pärineva ning kvoodinumbritega 09.4195 ja 09.4182 hõlmatud või kohta ning millest on komisjonile teatatud 13. juuniks 2007, kiidetakse heaks, kohaldades nende suhtes käesoleva määruse lisas sätestatud jaotuskoefitsiente.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. juuni 2007

Komisjoni nimel
põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor
Jean-Luc DEMARTY

---

[1] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 48. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1913/2005 (ELT L 307, 25.11.2005, lk 2).

[2] EÜT L 341, 22.12.2001, lk 29. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 487/2007 (ELT L 114, 1.5.2007, lk 8).

LISA

Kvoodi number	Jaotuskoefitsient
09.4195	20,172164 %
09.4182	100 %

DIREKTIIVID

NÕUKOGU DIREKTIIV 2007/33/EÜ,

11. juuni 2007,

mis käsitleb kartuli-kiduussi tõrjet ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 69/465/EMÜ

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

ning arvestades järgmist:

(1) Alates nõukogu 8. detsembri 1969. aasta direktiivi 69/465/EMÜ kartuli-kiduussi leviku tõkestamise kohta [1] vastuvõtmisest on toimunud olulised muutused seoses kartuli-kiduussi liikide ja populatsioonide nomenklatuuri, bioloogia ja epidemioloogiaga ning nende jaotumisstruktuuriga.

(2) Kartuli-kiduussi liigid (kollane kartuli-kiduuss *Globodera pallida* (Stone) Behrens (Euroopast pärit populatsioonid) ja kahvatu kartuli-kiduuss *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens (Euroopast pärit populatsioonid)) on tunnistatud kartulitele kahjulikeks organismideks.

(3) Direktiivi 69/465/EMÜ sätted vaadati uuesti läbi ja leiti olevat ebapiisavad. Seetõttu on vaja vastu võtta laiaulatuslikumad sätted.

(4) Need sätted peaksid arvestama, et on vaja ametlikku kontrolli tagamaks, et põldudel, kuhu pannakse maha või kus säilitatakse seemnekartuli tootmiseks ettenähtud kartuleid ja kuhu istutatakse või kus hoitakse teatavaid istutamiseks ettenähtud taimede tootmiseks kasvatatavaid taimi, ei leidu kartuli-kiduusse.

(5) Ametlikku seiret tuleks teostada muude kartulite kui seemnekartuli tootmiseks ettenähtud kartulite tootmiseks kasutatavatel põldudel, et kindlaks määrata kartuli-kiduussi jaotumine.

(6) Sellise ametliku kontrolli ja seire jaoks tuleks sätestada proovivõtu- ja analüüsimenetlused.

(7) Arvestada tuleks taimekahjustaja levikuviise.

(8) Sätted peaksid arvesse võtma, et kartuli-kiduussi levikut tõkestatakse tavaliselt külvikordade abil, kuna on teada, et kui kartulit mitu aastat ei kasvatata, väheneb kartuli-kiduusside hulk märkimisväärselt. Viimasel ajal on külvikordade süsteemi täiendatud resistentsete kartulisortide kasutamisega.

(9) Lisaks peaksid liikmesriigid olema suutelised võtma vajaduse korral lisameetmeid või rangemaid meetmeid, tingimusel et see ei takista kartulite liikumist ühenduse piires, välja arvatud nõukogu 8. mai 2000. aasta direktiivis 2000/29/EÜ (taimedele või taimsetele saadustele kahjulike organismide ühendusse sissetoomise ja seal levimise vastu võetavate kaitsemeetmete kohta) [2] sätestatud ulatuses. Sellistest meetmetest tuleks teavitada komisjoni ja teisi liikmesriike.

(10) Seetõttu tuleks tunnistada kehtetuks direktiiv 69/465/EMÜ.

(11) Kuna liikmesriigid ei suuda täielikult saavutada käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt määrata kindlaks kartuli-kiduusside jaotumine, takistada nende levikut ja teostada nende tõrjet, mis oma ulatuse ja käesoleva direktiivi mõju tõttu on paremini saavutatavad ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuspõhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesoleva direktiivi meetmed nimetatud eesmärkide saavutamisel vajalikust kaugemale.

[1] EÜT L 323, 24.12.1969, lk 3. Direktiivi on viimati muudetud 1994. aasta ühinemisaktiga.

[2] EÜT L 169, 10.7.2000, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2006/35/EÜ (ELT L 88, 25.3.2006, lk 9).

(12) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlus, [1]

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

SISU JA MÕISTED

Artikkel 1

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse meetmed, mida liikmesriigid peavad võtma kollase kartuli-kiduussi *Globodera pallida* (Stone) Behrens (Euroopast pärit populatsioonid) ja kahvatu kartuli-kiduussi *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens (Euroopast päri populatsioonid) (edaspidi „kartuli-kiduuss") vastu, et määrata kindlaks nende kiduusside jaotumine, takistada nende levikut ja teostada nende tõrjet.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „ametlik või ametlikult" – liikmesriigi vastutavate ametiasutuste kehtestatud, volitatud või teostatud, nagu on määratletud direktiivi 2000/29/EÜ artikli 2 lõike 1 punktis g;

b) „resistentne kartulisort" – sort, mille kasvatamine takistab olulisel määral teatava kartuli-kiduussi populatsiooni arengut;

c) „kontroll" – metoodiline menetlus eesmärgiga kindlaks määrata, kas põllul esineb kartuli-kiduusse;

d) „seire" – metoodiline menetlus, mida teostatakse teatava kindla ajavahemiku tagant eesmärgiga kindlaks määrata kartuli-kiduusside jaotumine liikmesriigi territooriumil.

Artikkel 3

1. Liikmesriigi vastutavad ametiasutused määratlevad termini „põld" käesoleva direktiivi tähenduses, et tagada põllul ühtlased fütosanitaartingimused seoses kartuli-kiduussi ohuga. Selliselt toimides võtavad nad arvesse usaldusväärseid teaduslikke ja statistilisi põhimõtteid, kartuli-kiduussi bioloogiat, põlluharimise viisi ja asjaomaseid kartuli-kiduusside peremeestaimede kasvatussüsteeme selles liikmesriigis. Põllu määratlemiseks sätestatud üksikasjalikud kriteeriumid edastatakse ametlikult komisjonile ning teistele liikmesriikidele.

2. Täiendavaid põllu määratlusega seotud sätteid võib vastu võtta artikli 17 lõikes 2 sätestatud korras.

II PEATÜKK

AVASTAMINE

Artikkel 4

1. Liikmesriigid näevad ette ametliku kontrolli läbiviimise kartuli-kiduussi esinemise tuvastamiseks põllul, kuhu kavatsetakse istutada või kus kavatsetakse säilitada I lisas loetletud taimi, mis on mõeldud istutamiseks ettenähtud taimede tootmiseks, või kuhu kavatasetakse maha panna või kus kavatsetakse säilitada kartuleid, mis on mõeldud seemnekartuli tootmiseks.

2. Lõikes 1 sätestatud ametlik kontroll viiakse läbi põllult viimase saagi koristamise ning lõikes 1 nimetatud taimede istutamise või seemnekartuli mahapanemise vahele jääval ajavahemikul. Kontrolli võib läbi viia varem ning sel juhul tehakse selle tulemuste kohta kättesaadavaks dokumentaalsed tõendid, mis kinnitavad, et kartuleid ja teisi I lisa punktis 1 loetletud peremeestaimi kontrolli ajal põllul ei olnud ning neid ei ole seal kasvatatud ka pärast kontrolli.

3. Enne 1. juulit 2010 läbi viidud muude kui lõikes 1 käsitletud ametlike kontrollide tulemusi võib käsitada lõikes 2 osutatud tõendusmaterjalina.

4. Kui liikmesriigi vastutavad ametiasutused on tuvastanud, et kartuli-kiduussi leviku oht puudub, ei ole lõikes 1 osutatud ametlik kontroll vajalik järgmistel juhtudel:

a) selliste I lisas loetletud taimede istutamine, mis on ette nähtud selliste istutamiseks kasvatatavate taimede tootmiseks, mida kasutatakse sama ametlikult piiritletud alal asuva tootmiskoha piires;

b) selliste seemnekartulite mahapanek, mis on ette nähtud sellise seemnekartuli tootmiseks, mida kaustatakse sama ametlikult piiritletud alal asuva tootmiskoha piires;

c) I lisa punktis 2 loetletud, taimede tootmiseks kasvatatavate taimede istutamine, kui koristatud taimede suhtes kohaldatakse III lisa III jao punktis A osutatud ametlikult heakskiidetud meetmeid.

[1] EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

5. Liikmesriigid tagavad, et lõigetes 1 ja 3 osutatud kontrolli tulemused registreeritakse ametlikult ja on komisjonile kättesaadavad.

Artikkel 5

1. Põldude puhul, kuhu pannakse maha või kus säilitatakse seemnekartuleid või kuhu istutatakse või kus säilitatakse I lisa punktis 1 loetletud, istutamiseks ettenähtud taimede tootmiseks kasvatatavaid taimi, hõlmab artikli 4 lõikes 1 osutatud ametlik kontroll II lisa kohast proovivõttu ja analüüsi kartuli-kiduussi esinemise kindlakstegemiseks.

2. Põldude puhul, kuhu istutatakse või kus säilitatakse I lisa punktis 2 loetletud, istutamiseks ettenähtud taimede tootmiseks kasvatatavaid taimi, hõlmab artikli 4 lõikes 1 osutatud ametlik kontroll proovivõttu ja II lisa kohast proovivõttu ja analüüsi kartuli-kiduussi esinemise kindlakstegemiseks või siis III lisa I jaos sätestatud andmete tõendamist.

Artikkel 6

1. Liikmesriigid näevad ette ametliku seire läbiviimise muude kartulite kui seemnekartuli tootmiseks ettenähtud kartulite kasvatamiseks kasutatavatel põldudel, et kindlaks määrata kartuli-kiduussi jaotumine.

2. Ametlik seire hõlmab proovivõttu ja II lisa punkti 2 kohast proovivõttu ja analüüsi kartuli-kiduussi esinemise kindlakstegemiseks ning need viiakse läbi kooskõlas III lisa II jaoga.

3. Ametliku seire tulemused edastatakse komisjonile kirjalikult kooskõlas III lisa II jaoga.

Artikkel 7

Kui artikli 4 lõikes 1 osutatud ametliku kontrolli ja artikli 4 lõikes 3 osutatud muu ametliku kontrolli tulemusena kartuli-kiduusse ei tuvastata, tagavad liikmesriigi vastutavad ametiasutused, et see teave registreeritakse ametlikult.

Artikkel 8

1. Kui põld osutub artikli 4 lõikes 1 osutatud ametliku kontrolli käigus kartuli-kiduussiga saastunuks, tagavad liikmesriigi vastutavad ametiasutused, et see teave registreeritakse ametlikult.

2. Kui põld osutub artikli 6 lõikes 1 osutatud ametliku seire käigus kartuli-kiduussiga saastunuks, tagavad liikmesriigi vastutavad ametiasutused, et see teave registreeritakse ametlikult.

3. Kartulid või lisas I loetletud taimed, mis pärinevad põllult, mis käesoleva artikli lõikes 1 või 2 osutatud ametlikult registreeritud teabe kohaselt on kartuli-kiduussiga saastunud, või mis on olnud kokkupuutes mullaga, kust kartuli-kiduusse on leitud, tunnistatakse ametlikult saastunuks.

III PEATÜKK

TÕRJEMEETMED

Artikkel 9

1. Liikmesriigid näevad ette, et põllule, mis on artikli 8 lõigetes 1 või 2 osutatud ametlikult registreeritud teabe kohaselt kartuli-kiduussiga saastunud:

a) ei panda maha kartuleid, mis on mõeldud seemnekartuli tootmiseks, ja

b) ei istutata ega säilitata I lisas loetletud taasistutamiseks ettenähtud taimi. Taimi, mis on loetletud I lisa punktis 2, võib sellel põllul siiski kasvatada, kui nende suhtes kohaldatakse III lisa III jao punktis A osutatud ametlikult heakskiidetud meetmeid, nii et kartuli-kiduussi leviku oht ei ole tuvastatav.

2. Liikmesriikide vastutavad ametiasutused määravad kartulipõldudele (välja arvatud need, mida kasutatakse seemnekartuli kasvatamiseks), mis on artikli 8 lõigetes 1 või 2 osutatud ametlikult registreeritud teabe kohaselt kartuli-kiduussiga saastunud, ametliku tõrjeprogrammi, et vähemalt tõkestada kartuli-kiduussi levikut.

Kõnealune programm võtab arvesse kartuli-kiduussi peremeestaimede konkreetseid tootmis- ja turustamissüsteeme asjaomases liikmesriigis ja esineva kartuli-kiduussi populatsiooni iseloomu, kõrgeima olemasoleva resistentsusastmega resistentsete kartulisortide kasutamist vastavalt IV lisa I jaos sätestatule ja vajadusel muid meetmeid. See programm edastatakse kirjalikult komisjonile ning teistele liikmesriikidele eesmärgiga tagada võrreldav kindlusaste liikmesriikides.

Kartulisortide, välja arvatud need kartulisordid, mille kohta vastav teave on direktiivi 69/465/EMÜ artikli 10 lõike 1 kohaselt juba edastatud, resistentsusastet mõõdetakse vastavalt ühtsele hindamistabelile, mis on sätestatud käesoleva direktiivi IV lisa I jaos. Katsed resistentsuse kindlaksmääramiseks viiakse läbi vastavalt käesoleva direktiivi IV lisa II jaos sätestatud protokollile.

Artikkel 10

1. Liikmesriigid näevad ette, et kartulite või I lisas loetletud taimede puhul, mis on artikli 8 punkti 3 kohaselt saastunuks tunnistatud:

a) ei panda maha seemnekartulit ega istutata I lisa punktis 1 loetletud peremeestaimi, kui neid ei ole liikmesriigi vastutavate ametiasutuste järelevalve all saastusest puhastatud, kasutades selleks käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud meetodit, mis põhineb teaduslikel tõenditel selle kohta, et puudub oht kartuli-kiduussi levimiseks;

b) kohaldatakse tööstuslikuks töötlemiseks või puhastamiseks ettenähtud kartulite suhtes ametlikult heakskiidetud meetmeid vastavalt III lisa III jao punktile B;

c) ei istutata I lisa punktis 2 loetletud taimi, kui nende suhtes ei ole kohaldatud III lisa III jao punktis A osutatud ametlikult heakskiidetud meetmeid, ajani, mil nad ei ole enam saastunud.

2. Käesoleva artikli lõike 1 punktis a osutatud meetodite kirjeldused võetakse vastu artikli 17 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 11

1. Ilma et see piiraks direktiivi 2000/29/EÜ artikli 16 lõike 1 kohaldamist, näevad liikmesriigid ette, et nende endi vastutavatele ametiasutustele teatatakse sellisest kartuli-kiduussi oletatavast või kinnitust leidnud esinemisest nende territooriumil, mis tuleneb mõne resistentse kartulisordi tõhususe kadumisest või muutumisest seoses erakorralise muutusega mõnes kiduussi liigis, patotüübis või virulentsusrühmas.

2. Liikmesriigid näevad kõikide lõike 1 kohaselt teatatud juhtude puhul ette, et kartuli-kiduussi liike ja vajaduse korral ka patotüüpi või virulentsusrühmi uuritakse ning tulemused kinnitatakse asjakohaste meetodite abil.

3. Lõikes 2 osutatud kinnitamise üksikasjad saadetakse igal aastal hiljemalt 31. detsembriks kirjalikult komisjonile ja teistele liikmesriikidele.

4. Käesoleva artikli lõikes 2 osutatud asjakohased meetodid võib vastu võtta artikli 17 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 12

Liikmesriigid saadavad igal aastal hiljemalt 31. jaanuariks komisjonile ja teistele liikmesriikidele kirjaliku teatisega nimekirja kõikidest uutest kartulisortidest, mis on ametliku hindamise tulemusel kartuli-kiduussi suhtes resistentseks tunnistatud. Nad esitavad liigid, patotüübid või virulentsusrühmad või populatsioonid, mille suhtes need sordid on resistentsed, resistentsusastme ja aasta, millal resistentsus kindlaks määrati.

Artikkel 13

Kui pärast III lisa III jao punktis C osutatud ametlikult heakskiidetud meetmete võtmist ei kinnitata kartuli-kiduussi esinemist, tagavad liikmesriigi vastutavad ametiasutused, et ajakohastatakse artikli 4 lõikes 5 ning artikli 8 lõigetes 1 ja 2 osutatud ametlikult registreeritud teavet ning tühistatakse põllule kehtestatud piirangud.

Artikkel 14

Ilma et see piiraks direktiivi 2000/29/EÜ artiklite 3 ja 5 kohaldamist, võivad liikmesriigid vastavalt komisjoni 26. juuli 1995. aasta direktiivis 95/44/EÜ millega kehtestatakse tingimused, mille alusel võib teatavaid nõukogu direktiivi 77/93/EMÜ I–V lisas loetletud kahjulikke organisme, taimi, taimseid saadusi ja muid tooteid tuua ühendusse või teatavatele ühenduse kaitstavatele aladele või nende piires vedada katsete tegemiseks, teaduslikel eesmärkidel ja sordivalikuks ([1]) kehtestatud sätetele lubada teha erandeid käesoleva direktiivi artiklites 9 ja 10 osutatud meetmetest katse- ja teaduslikel eesmärkidel ning sordiaretuse puhul.

IV PEATÜKK

ÜLD- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 15

Liikmesriigid võivad seoses oma toodanguga vastu võtta täiendavaid või rangemaid meetmeid, mis võivad osutuda vajalikuks kartuli-kiduusside tõrjeks või nende leviku vältimiseks, kui need on kooskõlas direktiiviga 2000/29/EÜ.

Sellistest meetmetest tuleb kirjalikult teavitada komisjoni ja teisi liikmesriike.

Artikkel 16

Teadusliku ja tehnilise arengu tulemusena lisadesse tehtavad muudatused võetakse vastu artikli 17 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 17

1. Komisjoni abistab alaline taimetervise komitee (edaspidi „komitee”).

([1]) EÜT L 184, 3.8.1995, lk 34. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 97/46/EÜ (EÜT L 204, 31.7.1997, lk 43).

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikega 6 ettenähtud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

Artikkel 18

1. Hiljemalt 30. juuniks 2010 võtavad liikmesriigid vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigusnormid. Nad edastavad viivitamata komisjonile kõnealuste õigusaktide teksti ning nende aktide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli.

Liikmesriigid kohaldavad neid norme alates 1. juulist 2010.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 19

Direktiiv 69/465/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. juulist 2010.

Artikkel 20

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 11. juuni 2007

Nõukogu nimel

eesistuja

H. SEEHOFER

I LISA

Artikli 4 lõigetes 1, 2 ja 4, artikli 5 lõigetes 1 ja 2, artikli 8 lõikes 3, artikli 9 lõike 1 punktis b ning artikli 10 lõikes 1 osutatud taimede loetelu:

1) juurtega peremeestaimed:

Capsicum spp.;

Lycopersicon lycopersicum (L.) Karsten ex Farw.;

Solanum melongena L.;

2) a) muud juurtega taimed:

Allium porrum L.;

Beta vulgaris L.;

Brassica spp.;

Fragaria L.;

Asparagus officinalis L.

b) mullas kasvanud ning istutamiseks ettenähtud lillesibulad, mugulad ja risoomid, mille suhtes ei kohaldata III lisa III jao A osas osutatud ametlikult heakskiidetud meetmeid, välja arvatud need, mille pakendi põhjal või muul viisil on võimalik järeldada, et need on ette nähtud müümiseks lõpptarbijale, kes ei tegele taimede või lõikelillede tootmisega müügiks:

Allium ascalonicum L.;

Allium cepa L.;

Dahlia spp.;

Gladiolus Tourn., Ex L.;

Hyacinthus spp.;

Iris spp.;

Lilium spp.;

Narcissus L.;

Tulipa L.

II LISA

1. Artikli 5 lõigetes 1 ja 2 osutatud proovivõtt ja analüüs ametliku kontrolli jaoks on:

   a) proovide võtmine, mis hõlmab mullaproovi standardmääraga vähemalt 1 500 ml mulda hektari kohta kogumist vähemalt sajast proovivõtukohast hektari kohta, kusjuures proovivõtukohad katavad kogu põldu eelistatavalt ristkülikukujulise võrgustikuna ning nendevaheline kaugus on vähemalt 5 m põikisuunas ja 20 m pikisuunas. Kogu proovi kasutatakse edasisteks uurimisteks, st tsüstide eraldamiseks, liikide tuvastamiseks ning vajaduse korral patotüübi või virulentsusrühma kindlaksmääramiseks;

   b) analüüs, mis hõlmab kartuli-kiduusside eraldamist meetoditega, mida kirjeldatakse asjakohastes Euroopa ja Vahemere maade taimekaitseorganisatsiooni (EPPO) standardites *Globodera pallida* ja *Globodera rostochiensis*'e fütosanitaarmenetluste ja diagnostiliste protokollide kohta.

2. Artikli 6 lõikes 2 osutatud proovivõtt ja analüüs ametliku seire jaoks on:

   a) proovivõtt:

      — lõikes 1 kirjeldatud proovivõtt, kus mullaproovi minimaalne määr on vähemalt 400 ml/ha,

      või

      — sihipärane vähemalt 400 ml suuruse mullaproovi võtmine, kui juurte visuaalsel vaatlusel on sümptomid silmaga nähtavad,

      või

      — vähemalt 400 ml suuruse mullaproovi võtmine saagikoristuse järel kartulite küljest pärinevast mullast, tingimusel et põld, kus neid kartuleid kasvatati, on kindlaks tehtav;

   b) analüüs: lõikes 1 osutatud analüüs.

3. Erandina võib lõikes 1 osutatud mullaproovi standardmäära vähendada maksimaalselt kuni 400 milliliitrini hektari kohta, tingimusel et:

   a) on olemas tõendavad dokumendid selle kohta, et kuue aasta jooksul enne ametlikku kontrolli ei kasvatatud ega hoitud põllul kartuleid ega I lisa punktis 1 loetletud peremeestaimi,

   või

   b) kahe viimase järjestikuse ametliku kontrolli käigus ei leitud kartuli-kiduusse 1 500 ml/ha määraga mullaproovides ning pärast esimest ametlikku kontrolli ei ole sellel põllul kasvatatud kartuleid ega muid I lisa punktis 1 loetletud peremeestaimi, välja arvatud need, mille puhul on artikli 4 lõike 1 kohaselt nõutav ametlik kontroll,

   või

   c) viimase ametliku kontrolli käigus, mis koosnes vähemalt 1 500 ml/ha määraga mullaproovist, ei leitud kartuli-kiduusse ega kartuli-kiduussi surnud tsüste ning sellel põllul ei ole pärast viimast ametlikku kontrolli kasvatatud kartuleid ega muid I lisa punktis 1 loetletud peremeestaimi, välja arvatud need, mille puhul on artikli 4 lõike 1 kohaselt nõutav ametlik kontroll.

   Enne 1. juulit 2010 läbiviidud ametlike kontrollide tulemusi võib käsitleda alapunktides b ja c osutatud ametlike kontrollidena.

4. Erandina võib lõigetes 1 ja 3 osutatud proovivõtu määrasid vähendada põldude puhul, mis on suuremad kui 8 ha ja 4 ha, järgnevalt:

   a) lõikes 1 osutatud standardmäära puhul tuleb esimese 8 ha puhul rakendada mullaproovide võtmisel lõikes 1 sätestatud määra, kuid seda määra võib vähendada iga lisanduva hektari puhul maksimaalselt kuni 400 milliliitrini hektari kohta;

   b) lõikes 3 osutatud vähendatud määra puhul tuleb esimese 4 ha puhul rakendada mullaproovide võtmisel lõikes 3 sätestatud määra, kuid seda määra võib täiendavalt vähendada iga täiendava hektari puhul maksimaalselt kuni 200 milliliitrini hektari kohta.

5. Lõigetes 3 ja 4 osutatud vähendatud suurusega mullaproove võib kasutada artikli 4 lõikes 1 osutatud järgnevate ametlike kontrollide käigus seni, kuni kõnealuselt põllult leitakse kartuli-kiduusse.

6. Erandina võib lõikes 1 osutatud mullaproovi standardsuurust vähendada maksimaalselt kuni 200 milliliitrini hektari kohta tingimusel, et asjaomane põld asub piirkonnas, mis on tunnistatud kartuli-kiduussist vabaks, ning selle piirkonna kahjustajast vabaks tunnistamine, kahjustajatest vabana hoidmine ja seire toimub vastavalt asjakohastele rahvusvahelistele fütosanitaarmeetmete standarditele. Kõnealuseid piirkondi käsitlev üksikasjalik teave edastatakse ametliku kirjaga komisjonile ja teistele liikmesriikidele.

7. Mullaproovi minimaalne suurus peab olema igal juhul 100 ml põllu kohta.

III LISA

I JAGU

ANDMETE TÕENDAMINE

Artikli 5 lõike 2 kohaselt peab artikli 4 lõikes 1 osutatud ametlik kontroll tuvastama, et andmete tõendamisel on täidetud üks järgmistest kriteeriumidest:

— asjaomased ametlikult heakskiidetud analüüside tulemused näitavad, et viimase 12 aasta jooksul ei ole põllul kartuli-kiduussi esinenud,

või

— teadaolev viljelusajalugu, mis näitab, et viimase 12 aasta jooksul ei ole põllul kasvatatud kartuleid või muid I lisa punktis 1 loetletud peremeestaimi.

II JAGU

SEIRE

Artikli 6 lõikes 1 osutatud ametlik seire viiakse läbi vähemalt 0,5 %-l asjaomasel aastal kartulite tootmiseks kasutatavast kasvupinnast, välja arvatud ala, mis on ette nähtud seemnekartuli tootmiseks. Komisjonile esitatakse 1. aprilliks seire-tulemused eelneva kaheteistkuulise ajavahemiku kohta.

III JAGU

AMETLIKUD MEETMED

A) Artikli 4 lõike 4 punktis c, artikli 9 lõike 1 punktis b, artikli 10 lõike 1 punktis c ja I lisa punktis 2.b osutatud ametlikult heakskiidetud meetmed on:

1) desinfitseerimine asjakohaste meetoditega, nii et kartuli-kiduussi leviku oht ei ole tuvastatav;

2) mulla eemaldamine pestes või harjates, nii et kartuli-kiduussi leviku oht ei ole tuvastatav.

B) Artikli 10 lõike 1 punktis b osutatud ametlikult heakskiidetud meetmed on tarne töötlemis- või sorteerimisettevõttesse, kus rakendatakse nõuetekohast ja ametlikult heakskiidetud jäätmete kõrvaldamise korda, mille puhul on kindlaks tehtud, et puudub kartuli-kiduussi leviku oht.

C) Artiklis 13 osutatud ametlikult heakskiidetud meetmed on ametliku kordusproovi võtmine põllult, mis on artikli 8 lõigetes 1 või 2 osutatud ametlikult registreeritud teabe kohaselt kartuli-kiduussiga saastunud, ja analüüs ühe II lisas kirjeldatud meetodi abil, kui kartuli-kiduussi olemasolu kinnitamisest või viimase kartulisaagi kasvatamisest on möödas vähemalt kuus aastat. Kui on võetud asjakohased ametlikult heakskiidetud tõrjemeetmed, võib seda ajavahemikku lühendada maksimaalselt kolme aastani.

IV LISA

I JAGU

RESISTENTSUSASTE

Kartulite vastuvõtlikkust kartuli-kiduussi suhtes mõõdetakse vastavalt järgmisele artikli 9 lõikes 2 osutatud hindamistabelile.

Hinne 9 märgib kõrgeimat resistentsusastet.

Suhteline vastuvõtlikkus (%)	Hinne
< 1	9
1,1–3	8
3,1–5	7
5,1–10	6
10,1–15	5
15,1–25	4
25,1–50	3
50,1–100	2
> 100	1

II JAGU

RESISTENTSUSE HINDAMISE PROTOKOLL

1. Katse viiakse läbi karantiinitingimustes kas välitingimustes, kasvuhoones või kliimakambris.

2. Katse viiakse läbi pottides, millest igas on vähemalt üks liiter mulda (või sobivat substraati).

3. Katse käigus ei tohi mulla temperatuur ületada 25 °C ja tuleb tagada piisav kastmine.

4. Katse- või kontrollsordi istutamisel kasutatakse iga katse- või kontrollsordi kohta üht silmaga kartuliseibi. Soovitatav on eemaldada kõik varred peale ühe.

5. Iga katse puhul kasutatakse standardse vastuvõtliku kontrollsordina kartulisorti „*Désirée*". Sisemise kontrolli eesmärgil võib lisada täiendavaid kohaliku tähtsusega väga vastuvõtlikke kartulisorte. Kui uurimine näitab, et teised kartulisordid on vastuvõtlikumad või kergemini kättesaadavad, võib standardset vastuvõtlikku kontrollsorti muuta.

6. Patotüüpide Ro1, Ro5, Pa1 ja Pa3 vastu kasutatakse järgmiseid kartuli-kiduussi standardpopulatsioone:

   Ro1: populatsioon Ecosse;

   Ro5: populatsioon Harmerz;

   Pa1: populatsioon Scottish;

   Pa3: populatsioon Chavornay.

   Lisada võib ka muid kohaliku tähtsusega kartuli-kiduussi populatsioone.

7. Kasutatava standardpopulatsiooni identiteeti kontrollitakse asjakohaste meetoditega. Katsetes soovitatakse kasutada vähemalt kaht resistentset sorti või kaht eristatavat teadaoleva resistentsusvõimega standardklooni.

8. Kartuli-kiduussi inokulaat (Pi) koosneb kokku viiest eluvõimelisest munast ja vastsest 1 ml mulla kohta. 1 ml mulla nakatamiseks kasutatavate kartuli-kiduusside arv on soovitatav määratleda haudekatsete käigus. Kartuli-kiduussiga nakatamiseks võib kasutada tsüste või suspensiooni, milles on kombineeritud munad ja vastsed.

9. Nakkusallikana kasutatava kartuli-kiduussi tsüsti sisu elujõulisus peab olema vähemalt 70 %. Soovitatavalt peaksid tsüstid olema 6–24 kuu vanused ja neid peaks vahetult enne kasutamist olema hoitud vähemalt neli kuud 4 °C temperatuuri juures.

10. Ühe katsetatava kartuli-kiduussi populatsiooni ja kartulisordi kombinatsiooni kohta peab olema vähemalt neli kordust (potti). Standardse vastuvõtliku kontrollsordi puhul soovitatakse kasutada vähemalt 10 kordust.

11. Katse kestab vähemalt kolm kuud ning enne eksperimendi lõpetamist kontrollitakse arenevate emaste suguküpsust.

12. Kartuli-kiduussi tsüstid eraldatakse ning loetakse üle kõigis neljas korduses iga poti kohta eraldi.

13. Resistentsuskatse lõpus määratakse kindlaks standardsel vastuvõtlikul kontrollsordil esinev lõplik populatsioon (Pf), lugedes üle kõikide korduste tsüstid ja vähemalt nelja korduse munad ja vastsed.

14. Standardse vastuvõtliku kontrollsordi kohta peab saavutama vähemalt 20kordse kiduussi paljunemismäära (Pf/Pi).

15. Standardse vastuvõtliku kontrollsordi variatsioonikordaja (CV) ei tohi ületada 35 %.

16. Katsetatud kartulisordi suhteline vastuvõtlikkus võrreldes standardse vastuvõtliku kontrollsordiga määratakse kindlaks ja esitatakse protsentides, mis arvutatakse järgmise valemi kohaselt:

$$Pf_{katsesort}/Pf_{standardne\ vastuvõtlik\ kontrollsort} \times 100\ \%.$$

17. Kui katsetatava kartulisordi suhteline vastuvõtlikkus ületab 3 %, piisab tsüstide lugemisest. Kui suhteline vastuvõtlikkus on alla 3 %, loetakse lisaks tsüstidele üle ka munad ja vastsed.

18. Kui esimesel aastal teostatud katsete käigus selgub, et mõni sort on patotüübi suhtes väga vastuvõtlik, pole vaja neid katseid korrata teisel aastal.

19. Katsete tulemused kinnitatakse vähemalt ühe katsega mõnel teisel aastal. Hindamistabelisse kantava hinde väljatöötamiseks kasutatakse kahe aasta suhtelise vastuvõtlikkuse aritmeetilist keskmist.

II

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik)

OTSUSED

KOMISJON

KOMISJONI OTSUS,

21. veebruar 2007,

riigiabi C 36/2004 (ex N 220/2004) kohta – Portugal – Välismaiste otseinvesteeringute abi ettevõtjale CORDEX, Companhia Industrial Têxtil S.A.

(teatavaks tehtud numbri K(2007) 474 all)

(Ainult portugalikeelne tekst on autentne)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2007/414/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 88 lõike 2 esimest lõiku,

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna lepingut, eriti selle artikli 62 lõike 1 punkti a,

olles kutsunud üles huvitatud isikuid esitama märkusi vastavalt osutatud sätetele ([1]) ja võttes neid märkusi arvesse,

ning arvestades järgmist:

I. MENETLUS

(1) 5. mai 2004. aasta kirjas (mis registreeriti 19. mail) teavitas Portugal komisjoni oma kavatusest anda abi ettevõtjale CORDEX, Companhia Industrial Têxtil S.A. (edaspidi „CORDEX"), et aidata rahastada ettevõtja investeeringut Brasiilias. Komisjoni palvel esitas Portugal täiendava teabe 31. augusti 2004. aasta kirjas (mis registreeriti 6. septembril) ja 13. septembri 2004. aasta kirjas (mis registreeriti 16. septembril).

(2) 19. novembri 2004. aasta kirjas teatas komisjon Portugalile, et ta on otsustanud kõnealuse abi suhtes algatada EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikes 2 sätestatud menetluse.

(3) 7. jaanuari 2005. aasta kirjas (mis registreeriti 11. jaanuaril) esitasid Portugali ametiasutused oma märkused seoses eespool nimetatud menetlusega.

(4) Komisjoni otsus menetluse algatamise kohta avaldati *Euroopa Liidu Teatajas*. ([2]) Komisjon kutsus huvitatud isikuid üles esitama oma märkusi.

(5) Komisjon sai huvitatud isikutelt märkusi. Komisjon edastas märkused Portugalile, kellele anti võimalus neile vastata; Portugal esitas oma märkused 20. mai 2005. aasta kirjas (mis registreeriti 25. mail).

(6) Komisjon palus Portugalilt 26. septembri 2005. aasta kirjas täiendavat teavet, millele Portugal vastas 9. novembri 2005. aasta kirjas (mis registreeriti 10. novembril). Portugali ametiasutused esitasid lõpliku täiendava teabe 22. detsembri 2005. aasta kirjas (mis registreeriti 23. detsembril).

([1]) ELT C 35, 10.2.2005, lk 2.

([2]) Vt joonealune märkus 1.

II. **ABI ÜKSIKASJALIK KIRJELDUS**

Abisaaja

(7) Ettevõtja CORDEX on nööri- ja köietootja ning asub Ovaris, piirkonnas, mis kuulub asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punkti a kohaldamisalasse. Kõnealune ettevõtja asutati 1969. aastal ja see on spetsialiseerunud sünteeskiust (polüpropüleen ja polüetüleen) nööride ning põllumajandusliku sidumis- ja pakkenööri ning muude sisaltoodete tootmisele. Abi teatamise ajal oli ettevõtjal CORDEX 259 töötajat. Ettevõtja käive samal aastal (2004) oli ligikaudu 25 miljonit eurot. Ettevõtja CORDEX on seotud kahe teise samas piirkonnas asuva ettevõtjaga: ettevõtja FLEX 2000, mis asutati 2001. aastal, ja ettevõtja CORDENET, mis asutati 2003. aastal. Kolmel ettevõtjal kokku on 415 töötajat. ([3])

Projekt

(8) Projekti seisneb uue ettevõtja – Cordebrás Lda – loomises Brasiilias. Kõnealune ettevõtja hakkab tootma ainult pakkenööri, mida kasutatakse peamiselt põllumajanduses. Kõnealuse investeeringuga loodab ettevõtja CORDEX suurendada oma sisaltoodete tootmist ning kasutada ära madalamatest kuludest, toormaterjali ja tööjõu kättesaadavusest tulenevaid eeliseid Brasiilias, mida peetakse maailma juhtivaks toormaterjali (sisalkiud) tootjaks ning kus tööjõukulud moodustavad 1/3 Portugali vastavatest kuludest.

(9) Kõnealuse projekti abil loodab ettevõtja CORDEX saada juurdepääsu uutele, eelkõige Ameerika Ühendriikide, Kanada ja Mercosuri riikide turgudele. Lisaks imporditakse teataval hulgal sisaltooteid Brasiiliast Portugali kas pool- või valmistootena. ([4]) Viimasel juhul töödeldakse toode õliga, keritakse ümber ja pakendatakse, enne kui see turul müüakse.

(10) Investeeringu abikõlblikeks kuludeks on 2 678 630 eurot, mis on võrdeline uue ettevõtja, Cordebrás Lda nominaalkapitali suurusega. Projekt lõpetati 2002. aastal ning on nüüd toimiv.

Abi

(11) Ettevõtja CORDEX taotles Portugali ametiasutustelt abi Portugali abikava alusel, mille eesmärgiks on edendada Portugali ettevõtjate rahvusvahelisemaks muutmist. ([5]) Abikava kohaselt peab komisjoni teavitama suurtele ettevõtjatele antavast abist. Kuigi CORDEX taotles abi 2000. aastal enne projekti alustamist, teavitas Portugal komisjoni kõnealusest abist sisemiste viivituste tõttu alles 2004. aasta jaanuaris.

(12) Teatatud meede sisaldab 401 795 euro suurust maksusoodustust, moodustades 15 % abikõlblikest investeerimiskuludest.

III. **MENETLUSE ALGATAMISE PÕHJUSED**

(13) Komisjon märkis oma käesoleva juhtumi suhtes menetluse algatamise otsuses, et ta vaatleb meedet asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punkti c põhjal, selleks et kindlaks teha, kas abi soodustaks majandustegevuse arengut, kahjustamata kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega.

(14) Komisjon võttis arvesse ka järgmiseid, varasematel juhtudel suurte ettevõtjate suhtes välismaiste otseinvesteeringute projektide rahastamise puhul kohaldatud kriteeriume: ([6]) kas abi sisaldab varjatud eksporditoetust; abi mõju päritolumaa ja vastuvõtjariigi tööhõivele; ümberpaigutamise oht; meetme mõju piirkonnale, kus abisaaja asub; abi vajalikkus, sealhulgas abi kavandatud osatähtsus, võttes arvesse EÜ tööstuse rahvusvahelist konkurentsivõimet ja/või riske, mis on seotud investeerimisprojektidega teatavates kolmandates riikides.

(15) Sellega seoses järeldas komisjon, et abi anti tootmise alginvesteeringuks ja see ei sisaldanud varjatud eksporditoetust. Ka ei kaasnenud sellega töökohtade ümberpaigutamist Portugalist Brasiiliasse, kuivõrd CORDEX kavatses säilitada tööhõivetasemed Portugalis. Asjaolu, et uus ettevõte Brasiilias varustati uute tootmisseadmetega ja et palgati kohalikku tööjõudu, vähendas veelgi ümberpaigutamise riski.

(16) Komisjon võttis arvesse ka Portugali ametiasutuste esitatud väiteid, et kõnealune projekt oli ettevõtja CORDEX esimene rahvusvaheline kogemus ja et tal puudus seega eelnev kogemus Brasiilia turul, ning et tundmatule turule investeerimine võib kaasa tuua suuri riske. Võib põhjendatult eeldada, et kui projekt oleks ebaõnnestunud, oleks sellel olnud ettevõtjale märkimisväärne finantsmõju, võttes arvesse investeerimiskulusid, mis moodustavad ligi 12 % ettevõtja käibest. Lisaks taotles ettevõtja abi enne projekti alustamist ning see näib kinnitavat, et meede täidab piirkondliku riigiabi suunistega tavaliselt nõutavad „stimuleerivad kriteeriumid”. ([7])

([3]) 2005. aasta andmed.

([4]) Portugal selgitas, et Brasiilias toodetud pakkenööri saab kasutada nii pool- kui ka valmistootena muude toodete tootmiseks (nt vaibad või dekoratiivesemed) või leiab see kasutust traditsioonilises pakendamissektoris.

([5]) N 96/99 (EÜT C 375, 24.12.1999, lk 4).

([6]) Vt kohtuasi C 77/97, LiftGmbH – Doppelmayr, Austria, (EÜT L 142, 5.6.1999, lk 32) ja kohtuasi C 47/02, Vila Galé-Cintra (ELT L 61, 27.2.2004, lk 76).

([7]) Vt meetmest teatamise ajal kehtinud suuniste punkt 4.2: „abitaotlus tuleb esitada enne projekti kohaste tööde alustamist”; EÜT C 74, 10.3.1998, lk 13.

(17) Siiski väljendas komisjon kahtlusi seoses abi mõjuga ELi asjaomase tööstuse üldisele konkurentsivõimele. Komisjon märkis, et mõned Brasiilias toodetud tooted konkureeriksid tõenäoliselt ELi turu toodetega ning et tal puudub teave abisaaja või asjaomase turu suhtelise suuruse kohta. Ka puudus komisjonil teave meetme mõju kohta piirkonnale, kus ettevõtja CORDEX asub. Seega ei saanud komisjon kõnealuses etapis järeldada, et abi on kooskõlas asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis c sätestatud erandiga.

Huvitatud isikute märkused

(18) Prantsuse ettevõtja BIHR väitis, et CORDEXi investeering Brasiiliasse tehti teiste Portugali tootjate eeskuju järgides ja et kõnealused ettevõtjad koos teiste Brasiilia ja Ühendriikide konkurentidega ohustavad ettevõtja BIHR sisali tootmist Euroopas. Ka oli kõnealune ettevõtja mures, et abi tugevdab CORDEXi positsiooni sünteeskiutööstuses.

(19) Sama muret väljendas veel üks Prantsuse tootmisettevõtja, Saint Germaine, kes väidetavalt toodab sünteetilisi tooteid Euroopas ja kes on sisali tootmise tegevuse üle viinud Brasiiliasse. Saint Germaine väitis, et Portugali ettevõtjatel olid Brasiiliasse investeerimisel eelised, kuna nad said seejärel importida tooted Euroopasse madalamate tollimaksumääradega.

(20) Veel üks anonüümseks jääda soovinud ettevõtja esitas samalaadseid märkusi konkurentsieeliste kohta, mida CORDEX oleks nööritootmise tööstuses tänu abile saanud.

Portugali märkused

(21) Portugal märkis, et Brasiiliasse tehtav investeering moodustab osa CORDEXi strateegiast, mis seisneb suure osa tegevuse jätkamises Portugalis, säilitades seejuures oma praeguse tööhõive taseme. CORDEX jätkab Brasiiliast imporditud toormaterjalist sisaltoodete tootmist Portugalis, importides samal ajal ka ettevõtjalt Cordebrás Lda kas siis pool- või valmistooteid, mida ta töötab ümber suurema lisandväärtusega sisaltoodeteks. Kõnealune tegevus hõlmab ka imporditud põllumajandusliku pakkenööri „baler twine" pakendi kohandamist vastavalt klientide nõuetele (näiteks seoses pakendi suuruse ja märgistusega) ning aitab seega kaasa pakendamistööstuse tööhõive edendamisele piirkonnas, kus CORDEX asub.

(22) CORDEX on Brasiiliasse tehtud investeeringu järgselt Ovaris asutanud kaks uut äriühingut (FLEX ja CORDENET, kes toodavad vastavalt kas vahutooteid või võrke). Sellega on kaasnenud mõningane töötajate ümberpaigutamine kõnealuste äriühingute vahel ning vähene üldise tööhõive taseme tõus kolmes Ovaris asuvas äriühingus: 358 töötajalt 2000. aastal 415 töötajale 2005. aastal. Äsja loodud Brasiilia äriühingul Cordebrás Lda on ligikuadu 145 töötajat.

(23) Portugali ametiasutuste sõnul kaasneb CORDEXi mitmekesistamise strateegiaga (sealhulgas investeering Brasiiliasse) tööhõive säilitamine Ovari piirkonnas, kus töötuse tase on selgelt riigi keskmisest kõrgem. Ka aitab kõnealune strateegi luua töökohti Bahia osariigis (Brasiilia), kus asub ettevõtja Corderbrás Lda.

(24) Seoses huvitatud isikute märkustega nentisid Portugali ametiasutused, et CORDEXi suhtes kohaldatakse sisalitoodete importimisel Brasiiliast võrreldes ülejäänud ELi tootjatega ühetaolisi tingimusi ja imporditollimakse ja et Portugali CORDEXile antaval väiksel abisummal ei ole märkimisväärset mõju ühenduse turule. Portugali ametiasutuste arvates oli CORDEXi Brasiiliasse tehtav investeering vajalik selleks, et korvata madalamate kuludega seotud eeliseid omavate riikide (riigid Aafrikas ja Brasiilias) kasvava ekspordi mõjusid. ([8])

(25) Portugal märkis veel, et asjaolu, et investeeringu tegemist alustati ilma riikliku toetuseta, ei tohiks olla ettevõtja vastu, kuna viimane tegi kõnealuse investeeringu pangalaenude ja omakapitali abil, lootes saada riigiabi, mida ta taotles asjaomase riikliku abikava alusel. ([9])

IV. HINDAMINE

Abi olemasolu EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses

(26) EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 kohaselt on igasugune liikmesriigi poolt või riigi vahenditest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, ühisturuga kokkusobimatu niivõrd, kui see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust.

Komisjon järeldas käesoleva juhtumi suhtes menetluse algatamise otsuses, et kõnealune abi kuulub EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 kohaldamisalasse järgmistel põhjustel:

([8]) Portugali ametiasutuste väitel vähenes ajavahemikus 1999–2004 Portugali sisalimüük ELis 12,3 % peamiselt impordi suurenemise tõttu.

([9]) Vt joonealune märkus 5.

— andes abi uue tootmisüksuse loomiseks Portugali ettevõtja rahvusvahelisemaks muutumise algatuse raames Brasiilias, soodustab teatatud meede teatavat ettevõtjat või teatavate kaupade tootmist. Komisjon leiab, et Euroopa Liidus asuvatele ettevõtjatele välismaisteks otseinvesteeringuteks antav abi on võrreldav abiga ettevõtjatele, kes ekspordivad peaaegu kogu oma toodangu ühendusest väljapoole. Sellistel juhtudel, võttes arvesse vastastikust sõltuvust turgude vahel, kus ühenduse ettevõtjad tegutsevad, on võimalik, et abi võib moonutada ühendusesisest konkurentsi; ([10])

— Portugal märkis, et investeeringu eesmärk oli ka soodustada abisaaja tegevust Portugalis (nagu ka riigis, kus investeering tehti), mõjutades seega tõenäoliselt ühendusesisest kaubandust;

— abi rahastatakse riiklikest vahenditest;

— kuna Portugal ei ole kõnealuseid järeldusi vaidlustanud, on need seega kinnitatud.

Abi kokkusobivus EÜ asutamislepinguga

(27) Võttes arvesse asjaolu, et abi ei ole olemasolevate suuniste või raamistikega kokkusobiv, märkis komisjon, et ta hindab, kas abi oleks EÜ asutamislepinguga kokkusobiv asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktiga c ette nähtud erandi põhjal, millega lubatakse abi andmine majandustegevuse arengu soodustamiseks, kui selline abi ei kahjusta kaubandustingimusi määral, mis oleks üldiste huvidega vastuolus. Komisjon peab seega hindama, kas abi aitab kaasa sisalitootmise arengule ja/või muule majandustegevusele Euroopa Liidus, kahjustamata liikmesriikidevahelisi kaubandustingimusi.

(28) Komisjon märkis ka oma menetluse algatamise otsuses, et ta võtab arvesse teatavaid kriteeriume, mida ta on kohaldanud varasematel juhtudel, kui suurtele ettevõtjatele on antud välismaisteks otseinvesteeringuteks abi (vt punkt 14). Nende kriteeriumide eesmärk on võrrelda eeliseid, mida saab ELi kõnealune tööstus antavast abist rahvusvahelise konkurentsivõime edendamise seisukohast (näiteks abi vajalikkus, võttes arvesse kolmandas teostatavate projektidega seotud riske) ning abi võimalikke negatiivseid mõjusid ELi turule.

(29) Sellega seoses on komisjonil kahtlused meetme mõjude kohta ühisturule ja ELi asjaomase tööstuse üldisele konkurentsivõimele; komisjonil puudus ka teave abisaaja kaalu kohta võrreldes teiste ELi konkurentidega või meetme mõju kohta piirkonnale, kus ettevõtja CORDEX asub (vt punkt 17).

Abi vajalikkus

(30) Riigiabi käsitlevate õigusaktidega kehtestatakse üldpõhimõte, et selleks, et abi oleks ühisturuga kokkusobiv, peab olema tõendatud, et sellega kaasneb abisaaja täiendav tegevus, mida ta ei oleks saanud abita teha. Vastasel juhul tekitab abi lihtsalt konkurentsimoonutuse, ilma et sellega kaasneks mingit positiivset mõju. Komisjon märkis, et kuna ettevõtja taotles abi enne projekti alustamist, viitab see mingil määral sellele, et meede täitis piirkondliku riigiabi suunistega tavaliselt nõutavad „stimuleerivad kriteeriumid". ([11]) Siiski ei näita see täielikult, kas abi oli tõesti vajalik ELi tööstuse rahvusvahelist konkurentsivõimet ja/või teatavates kolmandates riikides läbiviidavate investeerimisprojektidega seotud riske silmas pidades.

(31) Komisjon tõi oma 19. novembri 2004. aasta otsuses välja Portugali ametiasutuste väite, mille kohaselt ettevõtjale CORDEX võib investeering Brasiiliasse tähendada suuremaid riske kui Euroopa Liidus tehtav investeering, kuna Brasiilia valuuta on ettearvamatu, investeering on CORDEXi esimene rahvusvaheline kogemus ning ettevõtjal puudub kogemus Brasiilia turul. ([12])

(32) Siiski viitab komisjonile pärast menetluse algatamist esitatud teave sellele, et teised CORDEXi konkurentideks olevad tootmisettevõtjad on Brasiiliasse investeerinud (vaatamata Brasiilia valuuta ilmsele ettearvamatusele). Vastavalt Portugali ametiasutuste esitatud teabele oli CORDEXiga konkureeriv Portugali ettevõtja Quintas & Quintas S.A. rajanud Brasiilias (Brascorda) tootmisüksuse, ilma et ta oleks taotlenud abi Portugali ametiasutustelt. Seega ei ole tõendeid sellist liiki projektiga seotud üldise turu puudulikkuse kohta, mis takistaksid ettevõtjal CORDEX või tema konkurentidel investeerida Brasiiliasse riigi abita.

(33) Kuigi see oli CORDEXi esimene rahvusvaheline kogemus, ei suutnud Portugali ametiasutused tõendada, et CORDEXil oli erilisi raskusi asjaomase investeeringu tegemiseks. Vaatamata sellele, et CORDEXit võib käibe poolest pidada suhteliselt väikeseks ettevõtjaks (allpool VKEde künnist), ei viidanud Portugali ametiasutused ühelegi puudusele, mis mõjutaks negatiivselt CORDEXi väljavaateid saada laenu kommertspangast; vastupidi, selgub, et ettevõtja oli suuteline investeeringut rahastama omavahenditest ja kommertslaenude abil.

([10]) Kohtuasi C-142/87 *Tubermeuse*, [1990] EKL I-959, punkt 35.

([11]) Vt joonealune märkus 7.

([12]) Sellega seoses vt juhtum C 47/02, Vila Galé-Cintra.

(34) Komisjon leiab seega, et eespool esitatud teabe kohaselt ei ole Portugal suutnud tõendada, et CORDEX ei oleks suutnud abita asjaomast investeeringut Brasiilias teha ning et abi oli vajalik, pidades silmas riske, mis on seotud tema projektiga Brasiilias. Komisjon märkis, et asjaolu, et CORDEX oli siiani nimetatud tegevust läbi viinud ilma riigi abita, näib viitavat sellele, et abi ei olnud vajalik.

Abi mõju ühenduse turule

(35) Olemasoleva teabe kohaselt on ühenduse turul umbes tosin ELi sisalitootjat. Viis neist asuvad Portugalis, moodustades umbes 81 % ELis toodetud sisalist. ([13]) Kõik need ettevõtjad toodavad sünteetilisi tooteid ning sisalköit ja -nööri. Sünteeskiu tootmine on enamikule nendest peamiseks tegevusalaks. See on ka nii ettevõtja CORDEX puhul (sisal moodustab ainult 20 % ettevõtja toodangust). Sisal ja sünteeskiud on põllumajanduses teataval määral asendatavad.

(36) 2003. aastal oli CORDEXi sisaltoodete turuosa ELis ligikaudu 6,6 %. Kui võtta arvesse ka ettevõtja Cordebrás Lda toodete läbimüüki, suureneb CORDEXi turuosa ELis 17,7 protsendile. ([14]) Portugali ametiasutused viitasid seoses sellega asjaolule, et umbes 47 % ettevõtja Cordebras ekspordist (ligi 2 210 tonni 2003. aastal) suunati ELi turule.

(37) Võttes arvesse ettevõtja Cordebrás Lda toodetud sisali märkimisväärset osakaalu ja importi (CORDEXi kaudu) ELi, järeldab komisjon, et abil on ilmselt märkimisväärne mõju konkurentsile ELi turul. Lisaks näib abi tugevdavat CORDEXi üleüldist positsiooni ELi turul, võides seega mõjutada teisi turusektoreid, kus tegutsevad CORDEX ja tema konkurendid. Kõnealust järeldust kinnitavad ka konkurentide esitatud märkused, viidates abist tulenevatele tõsistele konkurentsimoonutustele sisalköie- ja nööri ning sünteeskiu turgudel.

(38) Abi ühisturuga kokkusobivuse hindamisel peab komisjon hoolikalt hindama tasakaalu meetme negatiivsete ja positiivsete mõjude vahel ELi-siseselt ja kindlaks määrama, kas ühendusele kasulikud mõjud kaaluvad üles negatiivsed mõjud konkurentsile ja kaubandusele ühenduse turul. Komisjon järeldab eespool esitatud teabe põhjal, et ei ole tõendeid selle kohta, mis kinnitaksid, et abi andmine ettevõtjale CORDEX seoses tema investeeringuga Brasiilias võiks aidata parandada Euroopa asjaomase tööstuse konkurentsivõimet. Abi tugevdaks tõenäoliselt abisaaja positsiooni, kahjustades seejuures tema konkurentide olukorda, kes riigiabi ei saanud. Seega ei ole leidnud kinnitust, et abil oleks mingeid positiivseid mõjusid ühendusele, mis kaaluksid üles selle negatiivsed mõjud konkurentsile ja kaubandusele ühenduse turul.

Kokkuvõte

(39) Seetõttu järeldab komisjon, et puuduvad tõendid selle kohta, et abi oli ettevõtjale CORDEX vajalik, et teha asjaomane investeering Brasiilias. Abil on tõenäoliselt märkimisväärne moonutav mõju konkurentsile ühenduse turul. Komisjon järeldab seega, et kavandatud riigiabi CORDEXile seoses tema välismaiste otseinvesteeringutega Brasiilias ei aita kaasa teatava majandustegevuse arengule artikli 87 lõike 3 punkti c tähenduses, ilma et see mõjutaks kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühenduse huvidega, ning on seega ühisturuga kokkusobimatu,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Teatatud maksusoodustus summas 401 795 eurot, mida Portugal kavatseb anda ettevõtjale CORDEX, Companhia Industrial Têxtil S.A., tema välismaiste otseinvesteeringute rahastamiseks Brasiilias, on ühisturuga kokkusobimatu, sest kõnealune abi ei vasta EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis c sätestatud kriteeriumidele.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud Portugalile.

Brüssel, 21. veebruar 2007

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Neelie KROES

([13]) 2003. aasta andmed.
([14]) Portugali esitatud andmed, mis põhinevad ELi nähtaval tarbimisel 2003. aastal.

KOMISJONI OTSUS,

13. juuni 2007,

karbosulfaani nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse kandmata jätmise ja kõnealust toimeainet sisaldavate taimekaitsevahendite lubade tühistamise kohta

(teatavaks tehtud numbri K(2007) 2463 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2007/415/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivi 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta, [1] eriti selle artikli 8 lõike 2 neljandat lõiku,

ning arvestades järgmist:

(1) Direktiivi 91/414/EMÜ artikli 8 lõikes 2 sätestatakse, et liikmesriik võib 12 aasta jooksul pärast kõnealuse direktiivi teatavakstegemist lubada turustada taimekaitsevahendeid, mis sisaldavad nimetatud direktiivi I lisas loetlemata toimeaineid, mis on juba turul kaks aastat pärast teatavakstegemise kuupäeva, samal ajal kui kõnesolevaid aineid uuritakse järk-järgult tööprogrammi raames.

(2) Komisjoni määrustes (EÜ) nr 451/2000 [2] ja (EÜ) nr 703/2001 [3] on sätestatud direktiivi 91/414/EMÜ artikli 8 lõikes 2 nimetatud tööprogrammi teise etapi üksikasjalikud rakenduseeskirjad ning kehtestatud hindamisele kuuluvate toimeainete loetelu nende võimalikuks kandmiseks direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse. Karbosulfaan kuulub nimetatud loetelusse.

(3) Karbosulfaani toimet inimeste tervisele ja keskkonnale on taotleja kavandatud kasutusviiside puhul hinnatud vastavalt määruste (EÜ) nr 451/2000 ja (EÜ) nr 703/2001 sätetele. Lisaks on kõnealustes määrustes määratud ka referentliikmesriigid, kes peavad esitama asjaomased hindamisaruanded ja soovitused Euroopa Toiduohutusametile (EFSA) vastavalt määruse (EÜ) nr 451/2000 artikli 8 lõikele 1. Karbosulfaani puhul oli referentliikmesriik Belgia ja kogu asjaomane teave esitati 11. augustil 2004.

(4) Hindamisaruande kohta on esitanud vastastikused eksperdihinnangud liikmesriigid ja Euroopa Toiduohutusameti hindamistöörühm ning see esitati komisjonile 28. juulil 2006. aastal EFSA kokkuvõttena, milles käsitletakse vastastikuseid eksperdihinnanguid pestitsiidse toimeaine karbosulfaani riskianalüüsi kohta. [4] Liikmesriigid ja komisjon vaatasid selle aruande läbi toiduahela ja loomatervishoiu alalises komitees ning see vormistati 24. novembril 2006 komisjoni läbivaatamisaruandena karbosulfaani kohta.

(5) Kõnealuse toimeaine hindamisel on esile kerkinud terve rida küsimusi. Karbosulfaani kasutamise tagajärjel tekivad metaboliidid, mis on ohtlikud. See on murettekitav seoses tarbijate kokkupuute ja põhjavee saastamise võimaliku riskiga. Siiski ei võimaldanud teavitaja tähtajaks esitatud andmed lahendada nimetatud probleeme. Lisaks sisaldab tehniline materjal (st toimeaine sellisena, nagu seda müüakse turul) olulisi lisaaineid, millest vähemalt üks (*N-nitrosodibutüülamiin)* on kantserogeenne. Tehniline materjal sisaldab nimetatud lisaainet sellisel määral, mis on murettekitav. Teavitaja tähtajaks esitatud andmed ei olnud piisavad nimetatud probleemide lahendamiseks. Seetõttu ei saadud nõuetekohaselt hinnata kasutajate riski. Teavitaja tähtajaks esitatud nõuetes ei käsitletud nõuetekohaselt riski lindude ja imetajate, veeorganismide, mesilaste, muude kui sihtrühma lülijalgsete, vihmausside ja muude kui sihtrühma mullaorganismide ning taimede puhul. Seetõttu jääb nimetatud liikide riskihindamine endiselt probleemiks. Seega ei olnud kättesaadava teabe põhjal võimalik järeldada, et karbosulfaan vastab direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse kandmise kriteeriumidele.

---

[1] EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2007/31/EÜ (ELT L 140, 1.6.2007, lk 44).

[2] EÜT L 55, 29.2.2000, lk 25. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1044/2003 (ELT L 151, 19.6.2003, lk 32).

[3] EÜT L 98, 7.4.2001, lk 6.

[4] Euroopa Toiduohutusameti teaduslik aruanne (2006) 91, 1–84, vastastikuse eksperdihinnangu kokkuvõte toimeaine karbosulfaani kohta.

(6) Komisjon palus teavitajal esitada omapoolsed märkused vastastikuste eksperdihinnangute tulemuste kohta ning teatada, kas ta kavatseb tulevikus aine kasutamist toetada või mitte. Teavitaja esitas omapoolsed märkused, mida on hoolikalt uuritud. Vaatamata teavitaja esitatud väidetele jäid tuvastatud probleemid lahendamata ning EFSA ekspertide kohtumistel esitatud ja hinnatud teabe põhjal koostatud hindamistest ei selgu, et võib loota, et karbosulfaani sisaldavad taimekaitsevahendid kavandatud kasutustingimustes üldiselt vastavad direktiivi 91/414/EMÜ artikli 5 lõike 1 punktides a ja b sätestatud nõuetele.

(7) Seepärast ei tuleks karbosulfaani kanda direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse.

(8) Tuleks võtta meetmeid tagamaks, et karbosulfaani sisaldavate taimekaitsevahendite kehtivad load tühistatakse ettenähtud ajavahemiku jooksul, et neid ei pikendata ning et selliste toodete jaoks uusi lubasid ei anta.

(9) Liikmesriigi antud ajapikendusi karbosulfaani sisaldava taimekaitsevahendi olemasolevate varude müügiks, ladustamiseks, turuleviimiseks ja kasutamiseks tuleks piirata kaheteistkümne kuuga, et võimaldada olemasolevate varude ärakasutamist ühe järgneva kasvuperioodi jooksul.

(10) Käesolev otsus ei piira karbosulfaani kohta taotluse esitamist vastavalt direktiivi 91/414/EMÜ artikli 6 lõikele 2 seoses selle võimaliku kandmisega kõnealuse direktiivi I lisasse.

(11) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Karbosulfaani ei kanta toimeainena direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse.

Artikkel 2

Liikmesriigid tagavad, et:

a) karbosulfaani sisaldavate taimekaitsevahendite load tühistatakse alates 13. detsembrist 2007;

b) alates käesoleva otsuse avaldamise kuupäevast ei anta karbosulfaani sisaldavate taimekaitsevahendite kasutamiseks lubasid ja neid ei uuendata.

Artikkel 3

Ajapikendus, mille liikmesriigid annavad vastavalt direktiivi 91/414/EMÜ artikli 4 lõike 6 sätetele, peab olema võimalikult lühike ega lõppe hiljem kui 13. detsembril 2008.

Artikkel 4

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 13. juuni 2007

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Markos KYPRIANOU

KOMISJONI OTSUS,

13. juuni 2007,

karbofuraani nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse kandmata jätmise ja kõnealust toimeainet sisaldavate taimekaitsevahendite lubade tühistamise kohta

(teatavaks tehtud numbri K(2007) 2467 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2007/416/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivi 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta, [1] eriti selle artikli 8 lõike 2 neljandat lõiku,

ning arvestades järgmist:

(1) Direktiivi 91/414/EMÜ artikli 8 lõikes 2 sätestatakse, et liikmesriik võib 12 aasta jooksul pärast kõnealuse direktiivi teatavakstegemist lubada turustada taimekaitsevahendeid, mis sisaldavad nimetatud direktiivi I lisas loetlemata toimeaineid, mis on juba turul kaks aastat pärast teatavakstegemise kuupäeva, samal ajal kui kõnesolevaid aineid uuritakse järk-järgult tööprogrammi raames.

(2) Komisjoni määrustega (EÜ) nr 451/2000 [2] ja (EÜ) nr 703/2001 [3] on sätestatud direktiivi 91/414/EMÜ artikli 8 lõikes 2 nimetatud tööprogrammi teise etapi üksikasjalikud rakenduseeskirjad ning kehtestatud hindamisele kuuluvate toimeainete loetelu nende võimalikuks kandmiseks direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse. Karbofuraan kuulub nimetatud loetelusse.

(3) Karbofuraani toimet inimeste tervisele ja keskkonnale on taotleja kavandatud kasutusviiside puhul hinnatud vastavalt määruste (EÜ) nr 451/2000 ja (EÜ) nr 703/2001 sätetele. Lisaks on kõnealustes määrustes määratud ka referentliikmesriigid, kes peavad esitama asjaomased hindamisaruanded ja soovitused Euroopa Toiduohutusametile (EFSA) vastavalt määruse (EÜ) nr 451/2000 artikli 8 lõikele 1. Karbofuraani puhul oli referentliikmesriik Belgia ja kogu asjaomane teave esitati 2. augustil 2004.

(4) Hindamisaruande kohta on esitanud vastastikused eksperdihinnangud liikmesriigid ja Euroopa Toiduohutusameti hindamistöörühm ning see esitati komisjonile 28. juulil 2006. aastal EFSA kokkuvõttena, milles käsitletakse vastastikuseid eksperdihinnanguid pestitsiidse toimeaine karbofuraani riskianalüüsi kohta. [4] Liikmesriigid ja komisjon vaatasid selle aruande läbi toiduahela ja loomatervishoiu alalises komitees ning see vormistati 24. novembril 2006 komisjoni läbivaatamisaruandena karbofuraani kohta.

(5) Kõnealuse toimeaine hindamisel on esile kerkinud terve rida küsimusi. Põhjavee saastamise riskihindamist ei olnud võimalik viia lõpule eelkõige seetõttu, et teavitaja tähtajaks esitatud andmed ei sisaldanud piisavalt teavet terve rea ohtlike metaboliitide kohta. Ka tarbijatele suunatud riski hindamist, mis osutus murettekitavaks tarbijate haavatavate rühmade, eelkõige laste akuutse kokkupuutega seoses, ei olnud võimalik lõpetada teabe puudumise tõttu teatavate asjaomaste jääkide kohta. Lisaks ei olnud teavitaja tähtajaks esitatud andmed piisavad, et võimaldada Euroopa Toiduohutusametil hinnata toimeaine ökotoksikoloogilist mõju. Selle tulemusena on jätkuvalt probleemiks riskihindamine lindude ja imetajate, veeorganismide, mesilaste, muude kui sihtrühma lülijalgsete, vihmausside ja muude kui sihtrühma mullaorganismide puhul. Seega ei olnud kättesaadava teabe põhjal võimalik järeldada, et karbofuraan vastab direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse kandmise kriteeriumidele.

(6) Komisjon palus teavitajal esitada omapoolsed märkused vastastikuste eksperdihinnangute tulemuste kohta ning teatada, kas ta kavatseb tulevikus aine kasutamist toetada või mitte. Teavitaja esitas omapoolsed märkused, mida on hoolikalt uuritud. Vaatamata teavitaja esitatud väidetele jäid tuvastatud probleemid lahendamata ning

[1] EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2007/31/EÜ (ELT L 140, 1.6.2007, lk 44).
[2] EÜT L 55, 29.2.2000, lk 25. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1044/2003 (ELT L 151, 19.6.2003, lk 32).
[3] EÜT L 98, 7.4.2001, lk 6.
[4] *EFSA Scientific Report (2006) 90, 1-88. Conclusions on the peer review of carbofuran.*

Euroopa Toiduohutusameti ekspertide kohtumistel esitatud ja hinnatud teabe põhjal koostatud hindamistest ei selgu, et võib loota, et karbofuraani sisaldavad taimekaitsevahendid kavandatud kasutustingimustes üldiselt vastavad direktiivi 91/414/EMÜ artikli 5 lõike 1 punktides a ja b sätestatud nõuetele.

(7) Seepärast ei tuleks karbofuraani kanda direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse.

(8) Tuleks võtta meetmeid tagamaks, et karbofuraani sisaldavate taimekaitsevahendite kehtivad load tühistatakse ettenähtud ajavahemiku jooksul, et neid ei pikendata ning et selliste toodete jaoks uusi lubasid ei anta.

(9) Liikmesriigi antud ajapikendusi karbofuraani sisaldava taimekaitsevahendi olemasolevate varude müügiks, ladustamiseks, turuleviimiseks ja kasutamiseks tuleks piirata kaheteistkümne kuuga, et võimaldada olemasolevate varude ärakasutamist ühe järgneva kasvuperioodi jooksul.

(10) Käesolev otsus ei piira karbofuraani kohta taotluse esitamist vastavalt direktiivi 91/414/EMÜ artikli 6 lõikele 2 seoses selle võimaliku kandmisega kõnealuse direktiivi I lisasse.

(11) Käesoleva otsusega ettenähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Karbofuraani ei kanta toimeainena direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse.

Artikkel 2

Liikmesriigid tagavad, et:

a) karbofuraani sisaldavate taimekaitsevahendite load tühistatakse alates 13. detsembrist 2007;

b) alates käesoleva otsuse avaldamise kuupäevast ei anta karbofuraani sisaldavate taimekaitsevahendite jaoks lubasid ja neid ei uuendata.

Artikkel 3

Ajapikendus, mille liikmesriigid annavad vastavalt direktiivi 91/414/EMÜ artikli 4 lõike 6 sätetele, peab olema võimalikult lühike ega lõppe hiljem kui 13. detsembril 2008.

Artikkel 4

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 13. juuni 2007

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Markos KYPRIANOU

KOMISJONI OTSUS,

13. juuni 2007,

diurooni nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse kandmata jätmise ja kõnealust toimeainet sisaldavate taimekaitsevahendite lubade tühistamise kohta

(teatavaks tehtud numbri K(2007) 2468 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2007/417/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivi 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta, [1] eriti selle artikli 8 lõike 2 neljandat lõiku,

ning arvestades järgmist:

(1) Direktiivi 91/414/EMÜ artikli 8 lõikes 2 sätestatakse, et liikmesriik võib 12 aasta jooksul pärast kõnealuse direktiivi teatavakstegemist lubada turustada taimekaitsevahendeid, mis sisaldavad nimetatud direktiivi I lisas loetlemata toimeaineid, mis on juba turul kaks aastat pärast teatavakstegemise kuupäeva, samal ajal kui kõnesolevaid aineid uuritakse järk-järgult tööprogrammi raames.

(2) Komisjoni määrustega (EÜ) nr 451/2000 [2] ja (EÜ) nr 703/2001 [3] on sätestatud direktiivi 91/414/EMÜ artikli 8 lõikes 2 nimetatud tööprogrammi teise etapi üksikasjalikud rakenduseeskirjad ning kehtestatud hindamisele kuuluvate toimeainete loetelu nende võimalikuks kandmiseks direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse. Diuroon kuulub nimetatud loetelusse.

(3) Diurooni toimet inimeste tervisele ja keskkonnale on teavitajate kavandatud kasutusviiside puhul hinnatud vastavalt määruse (EÜ) nr 451/2000 ja määruse (EÜ) nr 703/2001 sätetele. Lisaks on kõnealustes määrustes määratud ka referentliikmesriigid, kes peavad esitama asjaomased hindamisaruanded ja soovitused Euroopa Toiduohutusametile (EFSA) vastavalt määruse (EÜ) nr 451/2000 artikli 8 lõikele 1. Diurooni puhul oli referentliikmesriik Taani ja kogu asjaomane teave esitati 19. septembril 2003.

(4) Hindamisaruande kohta on esitanud vastastikused eksperdihinnangud liikmesriigid ja Euroopa Toiduohutusamet ning see esitati komisjonile 14. jaanuaril 2005. aastal EFSA kokkuvõttena, milles käsitletakse vastastikuseid eksperdihinnanguid pestitsiidse toimeaine diurooni riskianalüüsi kohta. [4] Liikmesriigid ja komisjon vaatasid selle aruande läbi toiduahela ja loomatervishoiu alalises komitees ning see vormistati 24. novembril 2006 komisjoni läbivaatamisaruandena diurooni kohta.

(5) Kõnealuse toimeaine hindamisel on esile kerkinud terve rida küsimusi. Teavitaja esitatud andmete hindamine näitas, et isegi kaitsevahendite kasutamise puhul puutuvad kasutajad kokku aine kogustega, mis ületavad kasutaja ainega kokkupuutumise vastuvõetava ulatuse. Põhjavee saastamise võimaliku riski kohta ei olnud võimalik teha järeldust teatavate metaboliitide lagunemismudelit käsitlevate andmete puudumise ja teavitaja liialt optimistliku oletuse tõttu, et praktikas võib kasutamiskoguseid käsitada oluliselt madalamana. Samuti ei ilmnenud kättesaadavate andmete põhjal, et kokkupuude lindude ja imetajate puhul on vastuvõetav.

(6) Komisjon palus teavitajal esitada omapoolsed märkused vastastikuste eksperdihinnangute tulemuste kohta ning teatada, kas ta kavatseb tulevikus aine kasutamist toetada või mitte. Teavitaja esitas omapoolsed märkused, mida on tähelepanelikult uuritud. Vaatamata esitatud väidetele jäid eespool nimetatud probleemid siiski lahendamata ning EFSA ekspertide kohtumistel esitatud ja hinnatud teabe põhjal koostatud hindamistest ei selgu, et diurooni sisaldavad taimekaitsevahendid võiksid kavandatud kasutustingimustes üldiselt vastata direktiivi 91/414/EMÜ artikli 5 lõike 1 punktides a ja b sätestatud nõuetele.

(7) Seepärast ei tuleks diurooni kanda direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse.

---

[1] EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2007/31/EÜ (ELT L 140, 1.6.2007, lk 44).

[2] EÜT L 55, 29.2.2000, lk 25. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1044/2003 (ELT L 151, 19.6.2003, lk 32).

[3] EÜT L 98, 7.4.2001, lk 6.

[4] EFSA teaduslik aruanne (2005) 25, 1–58, vastastikuse eksperdihinnangu kokkuvõte toimeaine diurooni kohta.

(8) Tuleks võtta meetmeid tagamaks, et diurooni sisaldavate taimekaitsevahendite kehtivad load tühistatakse ettenähtud ajavahemiku jooksul, et neid ei pikendata ning et selliste toodete jaoks uusi lubasid ei anta.

(9) Liikmesriigi antud ajapikendusi diurooni sisaldavate taimekaitsevahendite olemasolevate varude realiseerimiseks, ladustamiseks, turuleviimiseks ja kasutamiseks tuleks piirata kaheteistkümne kuuga, et võimaldada olemasolevate varude ärakasutamine järgneva kasvuperioodi jooksul.

(10) Käesolevas otsuses sätestatud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Diurooni ei kanta toimeainena direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse.

Artikkel 2

Liikmesriigid tagavad, et:

a) diurooni sisaldavate taimekaitsevahendite load tühistatakse 13. detsembriks 2007;

b) alates 16. juunist 2007 ei anta diurooni sisaldavate taimekaitsevahendite jaoks lubasid ja neid ei pikendata direktiivi 91/414/EMÜ artikli 8 lõikega 2 ettenähtud erandi alusel.

Artikkel 3

Ajapikendus, mille liikmesriigid annavad vastavalt direktiivi 91/414/EMÜ artikli 4 lõike 6 sätetele, peab olema võimalikult lühike ega lõppe hiljem kui 13. detsembril 2008.

Artikkel 4

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 13. juuni 2007

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Markos KYPRIANOU

KOMISJONI OTSUS,

14. juuni 2007,

millega moodustatakse Euroopa Liidu keemiatööstuse konkurentsivõime kõrgetasemeline töörühm

(2007/418/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 157 lõikega 1 on ühendusele ja liikmesriikidele tehtud ülesandeks tagada ühenduse tööstuse konkurentsivõimelisuseks vajalikud tingimused. Artikli 157 lõikes 2 on öeldud, et koostöös komisjoniga konsulteerivad liikmesriigid omavahel ja kooskõlastavad vajaduse korral oma tegevust. Komisjon võib teha kasulikke algatusi sellise kooskõlastamise edendamiseks.

(2) Oma teatises „Ühenduse Lissaboni programmi rakendamine: raampoliitika ELi tootmise tugevdamiseks – süvendada integreeritumat lähenemisviisi tööstuspoliitikale" [1] teatas komisjon oma soovist moodustada kõrgetasemeline töörühm, mis tegeleks Euroopa keemiatööstuse konkurentsivõimega.

(3) Seepärast on vaja moodustada ELi keemiatööstuse konkurentsi valdkonna ekspertide töörühm ning määrata kindlaks selle ülesanded ja struktuur.

(4) Töörühma peamine ülesanne on majanduslikult ja statistiliselt analüüsida faktoreid, mis põhjustavad kiireid struktuurimuutusi keemiasektoris, ning samuti faktoreid, mis mõjutavad Euroopa keemiatööstuse konkurentsivõimet. Sellele analüüsile tuginedes formuleerib töörühm sektorispetsiifilised poliitikasoovitused, mille eesmärk on parandada keemiatööstuse konkurentsivõimet kooskõlas säästva arengu eesmärgiga. Seoses sellega, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1907/2006, [2] mis käsitleb REACHi, jõustub 1. juunil 2007 ning selle peamisi rakendussätteid hakatakse kohaldama 12 kuud hiljem, ei ole asjakohane uurida otseselt REACHiga seotud küsimusi.

(5) Töörühm moodustatakse inimestest, kes esindavad komisjoni, liikmesriike, Euroopa Parlamenti ning asjaomaseid sidusrühmi, eelkõige keemiatööstust ja tootmisahela järgmise etapi kasutajaid ning samuti kodanikuühiskonda, mille esindajad valitakse muu hulgas tarbijate, ametiühingute, valitsusväliste organisatsioonide ja teadus- ja uurimisasutuse esindajate hulgast.

(6) Töörühma liikmete jaoks tuleks ette näha teabe avaldamise eeskirjad, ilma et see piiraks komisjoni turvaeeskirju, mis on kehtestatud komisjoni otsuse 2001/844/EÜ, EStÜ, Euratom lisas. [3]

(7) Töörühma liikmete isikuandmete töötlemisel tuleks lähtuda Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrusest (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta. [4]

(8) On otstarbekas määrata ajavahemik käesoleva otsuse rakendamiseks. Komisjon kaalub sobival ajal selle ajavahemiku pikendamist,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu keemiatööstuse konkurentsivõime kõrgetasemeline töörühm

Käesolevaga moodustatakse Euroopa Liidu keemiatööstuse konkurentsivõime kõrgetasemeline töörühm (edaspidi „töörühm") alates käesoleva otsuse vastuvõtmise kuupäevast.

Artikkel 2

Ülesanded

1. Töörühm tegeleb küsimustega, mis käsitlevad ühenduse keemiatööstuse konkurentsivõimet. Eelkõige on töörühma ülesanneteks:

[1] KOM(2005) 474, oktoober 2005.
[2] ELT L 396, 30.12.2006, lk 1. Parandatud väljaandes ELT L 136, 29.5.2007, lk 3.
[3] EÜT L 317, 3.12.2001, lk 1. Otsust on viimati muudetud otsusega 2006/548/EÜ, Euratom (ELT L 215, 5.8.2006, lk 38).
[4] EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

a) analüüsida majanduslikult ja statistiliselt faktoreid, mis põhjustavad kiireid struktuurimuutusi keemiasektoris, ning samuti faktoreid, mis mõjutavad Euroopa keemiatööstuse konkurentsivõimet;

b) abistada komisjoni küsimustes, mis on seotud keemiatööstuse konkurentsivõimega;

c) formuleerida sektorispetsiifilised poliitikasoovitused, mis on suunatud poliitikakujundajatele ühenduse ja riigi tasandil, tööstusharule ja kodanikuühiskonna organisatsioonidele.

2. Töörühm ei tegele küsimustega, mis on otseselt seotud määrusega (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb REACHi, ega hinda selle toimimist.

Artikkel 3

Konsulteerimine

1. Komisjon võib konsulteerida töörühmaga kõikides ELi keemiatööstuse konkurentsivõimega seotud küsimustes.

2. Töörühma esimees võib nõustada komisjoni, et konkreetses küsimuses on soovitav konsulteerida töörühmaga.

Artikkel 4

Koosseis ja liikmete nimetamine

1. Töörühma liikmed nimetab komisjon kõrgetasemeliste spetsialistide hulgast, kellel on pädevus ja kes omavad vastutust valdkondades, mis on seotud Euroopa keemiatööstuse konkurentsivõimega.

2. Töörühm koosneb maksimaalselt 31 liikmest, kes esindavad komisjoni, Euroopa Parlamenti, liikmesriike, tööstusharu ja kodanikuühiskonda.

3. Töörühma liikmed nimetatakse nende oskuste alusel ametisse isikuliselt. Iga töörühma liige nimetab isikliku esindaja ettevalmistavasse alltöörühma (edaspidi „šerpa-alltöörühm").

4. Liikmed nimetatakse ametisse kaheks aastaks õigusega olla ametisse tagasi valitud ning nad jäävad ametisse kuni nende asendamiseni lõike 5 kohaselt või kuni nende ametiaeg lõpeb.

5. Liikmeid võib asendada nende ametiajal järgmistel juhtudel:

a) liige astub tagasi;

b) liige ei suuda enam töörühma aruteludele tõhusalt kaasa aidata;

c) liige ei täida asutamislepingu artikli 287 nõudeid.

6. Liikmete nimed avaldatakse Internetis ettevõtluse ja tööstuse peadirektoraadi veebilehel. Liikmete nimed kogutakse kokku, vaadatakse läbi ja avaldatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 45/2001 sätetele.

Artikkel 5

Töökord

1. Töörühma eesistuja on komisjon.

2. Šerpa-alltöörühm valmistab ette arutelud, seisukohavõtud ja nõuanded tegevuseks ja/või poliitikameetmeteks, mida töörühm soovitab; tihedat koostööd tehakse komisjoni talitustega, et valmistada ette töörühma koosolekud.

3. Töörühm võib komisjoni nõusolekul moodustada alarühmi, kes uurivad konkreetseid küsimusi töörühma antud volituste alusel. Sellised alarühmad saadetakse pärast nende volituste lõppemist laiali.

4. Kui komisjon peab vajalikuks või kasulikuks, võib komisjoni esindaja kutsuda töörühma töös, alarühma või ajutise rühma töös või arutlustes osalema eksperte või vaatlejaid, kes on pädevad päevakorras olevates küsimustes.

5. Töörühma või alarühma või ajutise rühma aruteludes või töös osalemisel saadud teavet, mis on komisjoni arvates konfidentsiaalne, ei tohi avaldada.

6. Töörühm, šerpa-alltöörühm ja muud alarühmad kohtuvad üldjuhul komisjoni tööruumides vastavalt komisjoni kehtestatud korrale ja ajakavale. Komisjon tagab sekretariaaditeenused. Muud komisjoni ametnikud, kes tunnevad konkreetse töö vastu huvi, võivad osaleda töörühma või selle alarühmade koosolekutel.

7. Töörühm kinnitab oma töökorra vastavalt komisjoni heakskiidetud töökorra standardeeskirjadele.

8. Komisjon võib avaldada või Internetis kättesaadavaks teha töörühma kokkuvõtteid, järeldusi, osalisi järeldusi või töödokumente asjaomase dokumendi algkeeles. Menetlused ja vahearuanded tehakse kättesaadavaks vastaval veebilehel. Lõpparuanne avaldatakse kohe pärast töörühma viimast koosolekut.

Artikkel 6

Kulude hüvitamine

Komisjon hüvitab liikmetele, šerpa-alltöörühma liikmetele, ekspertidele ja vaatlejatele eksperdirühma tegevusega seotud reisikulud ja vajaduse korral elamiskulud vastavalt komisjoni välisekspertide kulude hüvitamise korrale.

Töörühma liikmetele, šerpa-alltöörühma liikmetele, ekspertidele ja vaatlejatele nende osutatud teenuste eest hüvitist ei maksta. Koosolekute kulud hüvitatakse eksperdirühmale komisjoni pädeva talituse eraldatud aastaeelarve piires.

Artikkel 7

Kohaldamine

Käesolevat otsust kohaldatakse kahe aasta jooksul selle vastuvõtmise päevast.

Brüssel, 14. juuni 2007

Komisjoni nimel

asepresident

Günter VERHEUGEN

LEPINGUD

NÕUKOGU

Teave Euroopa Ühenduse ja Vene Föderatsiooni vahelise ebaseaduslikult riigis elavate isikute tagasivõtmist käsitleva lepingu jõustumise kohta

Euroopa Ühenduse ja Vene Föderatsiooni vaheline ebaseaduslikult riigis elavate isikute tagasivõtmist käsitlev leping jõustub 1. juunil 2007, pärast kõnealuse lepingu artiklis 22 nimetatud menetluse lõpuleviimist 20. aprillil 2007.

PARANDUSED

Euroopa Parlamendi ja Nõukogu 20. detsembri 2006. aasta soovituse 2006/952/EÜ (alaealiste ja inimväärikuse kaitse ning vastulause esitamise õiguse kohta seoses Euroopa audiovisuaalsete ja *online*-teabe teenuste sektori konkurentsivõimega) parandus

(Euroopa Liidu Teataja L 378, 27. detsember 2006)

Soovituse 2006/952/EÜ tekst asendatakse järgmisega:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU SOOVITUS,

20. detsember 2006,

alaealiste ja inimväärikuse kaitse ning vastulause esitamise õiguse kohta seoses Euroopa audiovisuaalsete ja *online*-teabe teenuste sektori konkurentsivõimega

(2006/952/EÜ)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 157,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust [1],

võttes arvesse regioonide komitee arvamust,

toimides asutamislepingu artiklis 251 osutatud korras [2]

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Liidu põhiõiguste harta [3] (edaspidi „harta") artikkel 1 deklareerib, et inimväärikus on puutumatu ja seda tuleb austada ja kaitsta. Harta artikkel 24 sätestab, et lapsel on õigus heaoluks vajalikule kaitsele ja hoolitsusele ning kõikides lapsega seotud toimingutes, mida teevad avalik-õiguslikud asutused või eraõiguslikud institutsioonid, tuleb esikohale seada lapse huvid.

(2) Oma poliitilise tegevuse raames peab Euroopa Liit püüdma ära hoida mistahes vormis inimväärikuse austamise põhimõtte rikkumisi.

(3) Liidu tasandil tuleb kehtestada õiguslikud meetmed, mis tagaksid alaealiste kehalise, vaimse ja moraalse arengu kaitse seoses kõigi audiovisuaal- ja teabeteenuste sisuga, võttes tarvitusele abinõusid ebaseaduslike materjalide leviku tõkestamiseks ja alaealiste juurdepääsu takistamiseks täiskasvanutele mõeldud programmidele ja teenustele.

(4) Uute teabe- ja kommunikatsioonivahendite järjekindla arengu tõttu on ülimalt vajalik, et ühendus tagaks kodanike huvide täieliku ja nõuetekohase kaitse nimetatud valdkonnas, tagades ühelt poolt teabeteenuste vaba edastamise ja osutamise ja teiselt poolt selle, et teabe sisu on seaduslik, austab inimväärikuse põhimõtet ega kahjusta alaealiste üldist arengut.

(5) Ühendus on juba võtnud audiovisuaalsete ja teabeteenuste alaseid meetmeid, et luua vajalikud tingimused telesaadete ja muude teabeteenuste vabaks liikumiseks, austades vaba konkurentsi põhimõtet ning sõna- ja infovabadust, kuid ühendus peaks tegutsema otsustavamalt asjakohaste meetmete võtmisel tarbijate kaitsmiseks diskrimineerimise õhutamise eest soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel ning sellise diskrimineerimise ärahoidmiseks. Selline tegevus peaks arvesse võtma ühelt poolt üksikisiku õiguste kaitse põhimõtet ja teiselt poolt sõnavabaduse põhimõtet, eriti seoses liikmesriikide kohustusega määratleda kooskõlas oma siseriikliku õiguse ja väärtushinnangutega vaenu õhutamise või diskrimineerimise mõiste.

---

[1] ELT C 221, 8.9.2005, lk 87.

[2] Euroopa Parlamendi 7. septembri 2005. aasta arvamus (ELT C 193 E, 17.8.2006, lk 217), nõukogu 21. septembri 2006. aasta ühine seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja Euroopa Parlamendi 12. detsember 2006 seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

[3] EÜT C 364, 18.12.2000, lk 1.

(6) Nõukogu 24. septembri 1998. aasta soovitus 98/560/EÜ Euroopa audiovisuaal- ja teabeteenuste sektori konkurentsivõime suurendamise kohta riiklike raamistike edendamise teel, mille eesmärk on saavutada võrreldav ja tõhus alaealiste ja inimväärikuse kaitse [1], on esimene ühenduse õigusakt, mille 5. põhjenduses käsitletakse alaealiste ja inimväärikuse kaitse küsimusi seoses avalikkusele kättesaadavaks tehtud audiovisuaal- ja teabeteenustega nende edastusvahendist olenemata. Nõukogu 3. oktoobri 1989. aasta direktiivi 89/552/EMÜ teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta [2] artiklis 22 („piirideta televisiooni direktiiv") on alaealiste ja inimväärikuse kaitse küsimust teleringhäälingu kontekstis juba konkreetselt käsitletud.

(7) Tehakse ettepanek, et nõukogu ja komisjon pööraksid erilist tähelepanu käesoleva soovituse kohaldamisele uute partnerluslepingute või uute koostööprogrammide läbivaatamisel, nende üle läbirääkimiste pidamisel või nende sõlmimisel kolmandate riikidega, pidades silmas audiovisuaalse ainese loojate ja levitajate ning Interneti-ühenduse pakkujate globaalset iseloomu.

(8) Euroopa Parlament ja nõukogu võtsid otsusega nr 276/1999/EÜ [3] vastu ühenduse mitmeaastase tegevuskava Interneti kasutamise turvalisemaks muutmise kohta ülemaailmsetes võrkudes leiduva ebaseadusliku ja kahjuliku materjali vastu võitlemise teel („turvalisema Interneti tegevuskava").

(9) Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 1151/2003/EÜ [4] pikendati turvalisema Interneti tegevuskava kahe aasta võrra ning muudeti selle reguleerimisala, et hõlmata meetmeid teabevahetuse ja kooskõlastamise edendamiseks asjaomaste osapooltega siseriiklikul tasandil ning erisätteid läbirääkijariikidele.

(10) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul [5] täpsustab mõningaid õiguslikke printsiipe ja ühtlustab teatavaid aspekte, et võimaldada infoühiskonna teenustel täielikult ära kasutada siseturu põhimõtteid. Mitmed direktiivi 2000/31/EÜ sätted on olulised samuti alaealiste ja inimväärikuse kaitse seisukohalt, eriti artikli 16 lõike 1 punkt e, mille kohaselt liikmesriigid ja komisjon toetavad tegevusjuhendite koostamist alaealiste ja inimväärikuse kaitseks.

(11) Uutest tehnoloogiatest ja massiteabevahendite uuendustest tingitud muutuva meediamaastiku tõttu tuleb õpetada lastele nagu ka lapsevanematele, õpetajatele ja koolitajatele audiovisuaalsete ja *online*-teabe teenuste tõhusat kasutamist.

(12) Üldiselt on audiovisuaalsektori eneseregulatsioon osutunud tõhusaks lisameetmeks, kuid sellest ei piisa alaealiste kaitsmiseks kahjuliku sisuga teabe eest. Sõnavabadusel ja kodanikuõiguste austamisel põhinev Euroopa audiovisuaalvaldkonna areng peaks toetuma pidevale riiklike ja Euroopa seadusandjate, reguleerivate asutuste, tööstusettevõtete, ühenduste, kodanike ja tsiviilühiskonna dialoogile.

(13) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. juuni 1997. aasta direktiivi 97/36/EÜ, millega muudetakse direktiivi 89/552/EMÜ, [6] käsitlevas avalikus arutelus tehti ettepanek, et meediakirjaoskuse suhtes võetavate meetmete kohaldamise vajadus kuuluks soovituse 98/560/EÜ teemade hulka.

(14) Komisjon toetab koostööd ning kogemuste ja parimate tavade vahetamist olemasolevate audiovisuaalse materjali, olenemata edastusvahendist, hindamise ja klassifitseerimisega tegelevate eneseregulatsiooni ja kaasregulatsiooni organite vahel, et võimaldada kõigil kasutajatel, kuid eriti lapsevanematel, õpetajatel ja koolitajatel, audiovisuaalsete ja *online*-teabe teenuste ebaseaduslikust sisust teada anda ning nende sisu hinnata, sealhulgas ka seaduslikku sisu, mis võib kahjustada alaealiste füüsilist, vaimset või moraalset arengut.

(15) Direktiivi 97/36/EÜ käsitlevas avalikus arutelus tehtud ettepaneku kohaselt tuleks vastulause esitamise õigust või samaväärseid õiguskaitsevahendeid kohaldada *online*-meedia suhtes, võttes arvesse asjaomase massiteabevahendi ja teenuse iseärasusi.

---

[1] EÜT L 270, 7.10.1998, lk 48.
[2] EÜT L 298, 17.10.1989, lk 23. Direktiivi on muudetud direktiiviga 97/36/EÜ (EÜT L 202, 30.7.1997, lk 60).
[3] EÜT L 33, 6.2.1999, lk 1. Otsust on viimati muudetud otsusega nr 787/2004/EÜ (ELT L 138, 30.4.2004, lk 12).
[4] ELT L 162, 1.7.2003, lk 1.
[5] EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1.
[6] EÜT L 202, 30.7.1997, lk 60.

(16) Nõukogu 5. oktoobri 1995. aasta resolutsioon naiste ja meeste kujutamise kohta reklaamis ja meedias [1] kutsub liikmesriike ja komisjoni üles võtma asjakohaseid meetmeid, et edendada mitmekesise ja tegelikkusele vastava kuvandi vahendamist naiste ja meeste oskustest ja võimalustest ühiskonnas.

(17) Esitades ettepanekut nõukogu direktiiviks meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta seoses kaupade ja teenuste kättesaadavuse ja pakkumisega, märkis komisjon, et sugude kujutamine meedias ja reklaamis toob esile olulise meeste ja naiste väärikuse kaitsmisega seotud küsimuse, kuid jõudis järeldusele, et teisi põhiõigusi, sealhulgas massiteabevahendite vabadust ja mitmekesisust silmas pidades ei oleks sobiv neid küsimusi kõnealuses ettepanekus käsitleda, kuid neid tuleks arvesse võtta ja vajaduse korral rakendada asjakohaseid meetmeid.

(18) Tuleks julgustada liikmesriigi tasandil audiovisuaalteenuste ja *online*-teabe teenuste sektorit loobuma massiteabevahendites ja kõikides reklaamides, sh uute reklaamitehnikate puhul, igasugusest diskrimineerimisest soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel ning sellega võitlema, rikkumata samas sõna- ja ajakirjandusvabadust.

(19) Käesolev soovitus võtab arvesse tehnoloogilist arengut ja täiendab soovitust 98/560/EÜ. Tehnoloogia valdkonnas toimunud arengu tõttu kuuluvad selle kohaldamisalasse audiovisuaalteenused ja *online*-teabe teenused, mis on üldsusele kättesaadavaks tehtud elektrooniliste tava- või mobiilsidevõrkude kaudu.

(20) Käesolev soovitus ei takista liikmesriike mitte ühelgi juhul kohaldamast sõnavabaduse suhtes oma põhiseaduse sätteid ega teisi siseriiklike õigusnorme või tavasid,

SOOVITAVAD JÄRGMIST:

I. Liikmesriikidel audiovisuaal- ja *online*-teabe teenuste haru arengu edendamiseks võtta vajalikud meetmed, et kaitsta alaealisi ja inimväärikust kõikide audiovisuaal- ja *online*-teabe teenuste puhul:

1) kaaludes *online*-meediaga seotud vastulause esitamise õiguse või samaväärsete õiguskaitsevahendite suhtes rakendatavate meetmete võtmist riiklikus õiguses või praktikas, võttes nõuetekohaselt arvesse riiklikke ja põhiseaduslikke õigusnorme, ilma et see piiraks selle õiguse kasutamise viisi kohandamist vastavalt iga meediavormi iseärasustele;

2) edendades tehnoloogiliste arengute kasutuselevõtu hoogustamiseks lisaks olemasolevatele õiguslikele ja muudele ringhäälinguteenuseid käsitlevatele meetmetele ja nendega kooskõlas ning tihedas koostöös asjaomaste osapooltega:

a) meetmeid, mis võimaldaks alaealistel vastutustundlikult kasutada audiovisuaalseid ja *online*-teabe teenuseid, eelkõige tõstes lapsevanemate, õpetajate ja koolitajate teadlikkust uute teenuste kaudu avanevatest võimalustest ning vahenditest, mis võimaldavad nende ohutut kasutamist alaealiste poolt, eriti meediakirjaoskuse või meediahariduse programmide abil ja näiteks jätkuõppeks õppetöö raames;

b) meetmeid soodustamaks seal, kus see on kohane ja vajalik, kvaliteetmaterjalide ja -teenuste identifitseerimist ja kättesaadavust alaealiste jaoks, kaasa arvatud juurdepääsu võimaldamise abil haridusasutustes ja avalikes kohtades;

c) meetmeid teavitamaks kodanikke rohkem Interneti võimalustest.

Meediakirjaoskuse suhtes võetavaid võimalikke meetmeid on kirjeldatud II lisas;

3) edendades spetsialistide, vahendajate ja kasutajate vastutustundlikku suhtumist uutesse massiteabevahenditesse, nagu Internet:

a) kutsudes audiovisuaal- ja *online*-teabe teenuste haru üles sõna- või ajakirjandusvabadust rikkumata vältima diskrimineerimist soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puude, vanuse või seksuaalse orientatsiooni alusel kõikide audiovisuaal- ja *online*-teabe teenuste puhul ning võitlema sellise diskrimineerimise vastu;

b) kutsudes neid üles olema valvsad ja teatama veebilehtedest, mida peetakse ebaseaduslikuks, ilma et see piiraks direktiivi 2000/31/EÜ kohaldamist;

c) koostades tegevusjuhendi koostöös erialaspetsialistide ja reguleerivate asutustega riiklikul ja ühenduse tasandil;

4) edendades meetmeid kõigi alaealistele kahjulike ebaseaduslike veebitegevuste vastu võitlemiseks ning Interneti palju turvalisemaks meediavormiks muutmiseks; kaaluda tuleks muu hulgas järgmisi meetmeid:

a) võtta kasutusele teenuseosutajate kvaliteedimärk, et kasutajad saaksid hõlpsalt tuvastada, kas vastav teenuseosutaja on kohustunud järgima teatavat käitumiskoodeksit;

b) võtta kasutusele sobivad kanalid Internetis ebaseaduslikest ja/või kahtlastest tegevustest teatamiseks.

[1] EÜT C 296, 10.11.1995, lk 15.

II. Audiovisuaalsete ja *online*-teabe teenuste sektoril ning teistel asjaomastel osapooltel:

1) töötada alaealiste heaks välja positiivsed meetmed, sealhulgas algatused laiema juurdepääsu hõlbustamiseks audiovisuaalsetele ja *online*-teabe teenustele, vältides potentsiaalselt kahjulikku infosisu, näiteks filtreerimissüsteemide abil. Need meetmed võiks hõlmata ka ühtlustamist liikmesriikide reguleerivate, eneseregulatsiooni ja kaasregulatsiooni organite vahelise koostöö kaudu ning parimate tavade vahetamise teel sellistes küsimustes, nagu ühiste, kirjeldavate sümbolite või vanusekategooriat märkivate hoiatussõnumite süsteem ja/või seda, milline sisuaspekt põhjustas teatud vanusepiirangu seadmise ning mis aitaks kasutajatel hinnata audiovisuaal- ja online-teabe teenuste sisu. Seda saaks teha näiteks III lisas kirjeldatud meetmete abil;

2) uurida võimalust luua filtrid, mille abil saaks takistada inimväärikust alandava teabe levikut Internetis;

3) töötada välja meetmed Internetis levitatava materjali sisupõhise märgistamise süsteemide kasutamise suurendamiseks;

4) kaaluda tõhusaid meetmeid, et vältida audiovisuaalsete ja *online*-teabe teenuste sektoris diskrimineerimist soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel ja sellise diskrimineerimise vastu võidelda ning edendada mitmekesise ja tegelikkusele vastava kuvandi vahendamist meeste ja naiste oskustest ja võimalustest ühiskonnas.

MÄRGIVAD, ET KOMISJON:

1) kavatseb seoses Interneti turvalist kasutamist ja uute sidustehnoloogiate edendamist soodustava mitmeaastase (2005–2008) ühenduse programmiga toetada kõikidele Euroopa kodanikele suunatud teavitamismeetmeid, kasutades kõiki massiteabevahendeid, et teavitada avalikkust Interneti eelistest ja võimalikest ohtudest, Interneti vastutustundlikust ja turvalisest kasutamisest, kaebuste esitamise võimalustest ja vanemliku kontrolli rakendamisest. Korraldada võiks erinevatele sihtrühmadele, näiteks koolidele, lastevanemate ühendustele ja kasutajatele suunatud kampaaniaid;

2) kavatseb uurida võimalust võtta kasutusele üleeuroopaline tasuta telefoninumber või laiendada olemasolevat teenust, et aidata Interneti-kasutajaid, suunates neid olemasolevate kaebuste esitamise kohtade ja teabeallikate juurde ning andes lastevanematele teavet filtreerimistarkvara tõhususest;

3) kavatseb uurida võimalust toetada üldise teise astme domeeninime registreerimist, mis oleks reserveeritud kontrollitud lehekülgede jaoks, mis kohustuvad kaitsma alaealisi ja nende õigusi, nagu näiteks .KID.eu;

4) jätkab konstruktiivset ja pidevat dialoogi sisu esitavate organisatsioonidega, tarbijaühingutega ja kõikide asjaomaste osapooltega;

5) kavatseb soodustada ja toetada eneseregulatsiooni organite võrgustike loomist ning nendevahelist kogemuste vahetamist, et hinnata käitumiskoodeksite tõhusust ja eneseregulatsioonil põhinevaid lähenemisviise eesmärgiga tagada alaealiste kaitse võimalikult kõrged standardid;

6) kavatseb esitada liikmesriikide esitatud teabe põhjal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesolevas soovituses ette nähtud meetmete rakendamise ja tõhususe kohta ning vajaduse korral käesolevat soovitust muuta.

Brüssel, 20. detsember 2006

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
eesistuja	*eesistuja*
J. BORRELL FONTELLES	J. KORKEAOJA

I LISA

SOOVITUSLIKUD SUUNISED RIIKLIKUL TASANDIL MEETMETE RAKENDAMISEKS SISERIIKLIKUS ÕIGUSES VÕI PRAKTIKAS, ET TAGADA VASTUVÄITE ESITAMISE ÕIGUS *ONLINE*-MEEDIA PUHUL

Eesmärk: võtta liikmesriikide siseriiklikus õiguses või praktikas meetmed, et tagada vastulause esitamise õigus või samaväärsed õiguskaitsevahendid *online*-meedia puhul, võttes nõuetekohaselt arvesse siseriiklikke ja põhiseaduslikke õigusnorme, ilma et see piiraks selle õiguse kasutamise viisi kohandamist vastavalt iga meediavormi iseärasustele.

Termin „meedia" hõlmab kõiki suhtlusvahendeid, mida kasutatakse redigeeritud teabe edastamiseks avalikkusele Interneti kaudu, näiteks ajalehed, ajakirjad, raadio, televisioon ja Internetipõhised uudisteagentuurid.

Ilma et see piiraks liikmesriikide muude tsiviil-, haldus- või kriminaalõiguslike sätete kohaldamist, peab vastulause esitamise õigus või võrdväärne õiguskaitsevahend olema kodakondsusest olenemata igal füüsilisel või juriidilisel isikul, kelle õigustatud huve on eelkõige, kuid mitte üksnes maine või hea nime osas kahjustatud mõnes väljaandes või saates esitatud faktiväidetega. Liikmesriigid peavad tagama, et vastulause esitamise õiguse või samaväärsete õiguskaitsevahendite tegelikku kasutamist ei takistataks põhjendamatute tingimuste kehtestamisega.

Vastulause esitamise õigust või võrdväärseid õiguskaitsevahendeid tuleks kohaldada liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluva *online*-meedia suhtes.

Liikmesriigid peaksid võtma meetmeid, mis on vajalikud vastulause esitamise õiguse või võrdväärsete õiguskaitsevahendite kehtestamiseks, ja määrama kindlaks nende kasutamise korra. Eelkõige peavad nad tagama piisava ajavahemiku ja et kehtestatud korra kohaselt saaksid nimetatud õigust või samaväärseid õiguskaitsevahendeid nõuetekohaselt kasutada nii füüsilised kui juriidilised isikud, kes elavad või asuvad teistes liikmesriikides.

Vastulause esitamise õiguse saab tagada mitte ainult õigusaktidega, vaid ka kaasregulatsiooni või eneseregulatsiooni meetmetega.

Vastulause esitamise õigus on eriti sobiv abinõu *online*-keskkonnas, sest see võimaldab vaidlustatud teabele kohe reageerida ja mõjutatud isikute vastuseid on tehniliselt lihtne lisada. Sellele vaatamata peaks vastuse esitama mõistliku aja jooksul pärast taotluse põhjendamist ning ajal ja viisil, mis sobib väljaandele või saatele, millele taotlus viitab.

Tuleks ette näha kord, mille alusel saaks vastulause esitamise õiguse või võrdväärsete õiguskaitsevahendite kasutamist käsitlevate vaidlustega pöörduda kohtu või sarnase sõltumatu organi poole.

Vastulause esitamise õiguse või võrdväärsete õiguskaitsevahendite kasutamise taotluse võib tagasi lükata, kui taotluse esitajal ei ole sellise vastulause avaldamise suhtes õigustatud huvi, kui sellega kaasneks karistatav tegu, kui sellega võetaks teabe pakkuja tsiviilvastutusele või kui see on vastuolus kõlblusnormidega.

Vastulause esitamise õigus ei piira muid õiguskaitsevahendeid, mida saavad kasutada isikud, kelle väärikust, au, mainet või eraelu puutumatust on massiteabevahendid kahjustanud.

II LISA

Meediakirjaoskuse suhtes võetavate võimalike meetmete näited:

a) õpetajate ja koolitajate täiendõpe koostöös lastekaitseliitudega, mis käsitleb Interneti kasutamist õppetöös, et säilitada teadlikkust Interneti võimalikest ohtudest, eelkõige seoses jututubade ja foorumitega;

b) spetsiaalse Internetikoolituse korraldamine lastele juba väga noores eas, kusjuures osal koolitusest võiksid viibida ka vanemad;

c) kooli õppekavva kuuluv terviklik õpe ja meediakirjaoskuse programmid, et jagada teavet Interneti vastutustundlikust kasutamisest;

d) kodanikele suunatud riiklike kampaaniate korraldamine, hõlmates kõik massiteabevahendid, et jagada teavet Interneti vastutustundlikust kasutamisest;

e) infolehtede levitamine Interneti võimalike ohtude kohta („Turvaline Interneti kasutamine", „Soovimatute meilide filtreerimine") ja selliste vihjetelefonide kasutuselevõtmine, kuhu saaks esitada teateid ja kaebusi ohtlike või ebaseaduslike veebilehtede kohta;

f) sobivad meetmed vihjetelefonide kasutuselevõtmiseks või nende toimimise parandamiseks, et kaebuste esitamine oleks kergem ja et oleks võimalik teatada kahjulikust või ebaseaduslikust sisust.

III LISA

Näited võimalikest meetmetest, mida asjaomased sektorid ja pooled rakendavad alaealiste kaitseks:

a) anda kasutajale Interneti-ühenduse pakkujaga lepingu sõlmimisel süstemaatiliselt tõhus ja kergestikasutatav filtreerimistarkvara, mida on võimalik ajakohastada;

b) spetsiaalselt lastele mõeldud Interneti-ühenduse pakkumine, millega on kaasas automaatne filtreerimistarkvara, mida haldavad Interneti-ühenduse pakkuja ja mobiilsideoperaator;

c) kehtestada meetmeid, millega stimuleeritakse veebilehtede pidevalt ajakohastatava kirjelduse kättesaadavaks tegemist, mis võimaldab veebilehti liigitada ja nende sisu hinnata;

d) selliste bännerite paigutamine otsingumootoritesse, mis juhivad tähelepanu kättesaadavale teabele Interneti vastutustundlikku kasutamise kohta ning vihjetelefonide kohta.

TEADE LUGEJATELE

Laienemisele järgnenud olukorda arvestades on 27., 29. ja 30. detsembri 2006. aasta *Euroopa Liidu Teataja* mõned väljaanded avaldatud lihtsustatud kujul selle kuupäeva ametlikes keeltes.

Nendes *Euroopa Liidu Teatajates* ilmunud aktid otsustati parandustena uuesti avaldada *Euroopa Liidu Teataja* traditsioonilises esitluses.

Seda põhjusel, et *Euroopa Liidu Teataja*, mis sisaldab ainult neid parandusi, on avaldatud laienemiseelsetes keeltes. Aktide tõlked uute liikmesriikide keelde avaldatakse *Euroopa Liidu Teataja* eriväljaandes, mis sisaldab institutsioonide ja Euroopa Keskpanga enne 1. jaanuari 2007 vastu võetud tekste.

Allpool on esitatud 27., 29. ja 30. detsembril 2006 avaldatud *Euroopa Liidu Teatajate* nimekiri ja neile vastavad parandused.

27. detsembri 2006. aasta ELT	Parandatud ELT (2007)
L 370	L 30
L 371	L 45
L 373	L 121
L 375	L 70

29. detsembri 2006. aasta ELT	Parandatud ELT (2007)
L 387	L 34

30. detsembri 2006. aasta ELT	Parandatud ELT (2007)
L 396	L 136
L 400	L 54
L 405	L 29
L 407	L 44
L 408	L 47
L 409	L 36
L 410	L 40
L 411	L 27
L 413	L 50